INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasteriensis.*

Editio prioribus emendatior.

In usum studiosæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & scripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solent.

Scientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus* Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1662.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ',
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάναι.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græ=

Græcorum Literæ.

Figura.		*Nomen.*	*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ϑ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	Rho	r
Σ ϲ σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ℸ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptē ſunt vocales, φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales:
- Longæ, μακρὰ, η, ω.
- Breves, βραχέα, ε, ο.
- Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales:
- Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
- Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales:
- Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi:
- Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
- Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

Diphthongi:
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in:
- Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
- Medias, μέσα, β, γ, δ.
- Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum:
- π, β, φ.
- κ, γ, χ.
- τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel:
- Duplices, διπλᾶ, ζ, ξ, ψ.
- Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Γ ante γ, κ, ξ, χ sonat ut ν.

Ἄγγελος. Angelus. Κόγχα Concha.

Σύριγξ Syrinx. Ἄγχος, ω ας. ευ.

γσδ· κσ πσ
ζ ξ ψ

νομίζω χόραξ ψωμίζω
νομισσω
νομίσδω χόρακσ πσωμίζω.

Acutus [´] Gravis [`] Circumflexus [~]

Spiritus lenis [ʾ] Spiritus asper [ʿ]

Similes in duali numero sunt nominativus, Accusativus, et vocativus. Similes etiam in eodem numero sunt ~~Dativus et~~ Genitivus et Dativus.

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, prater τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔρρωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [ʼ].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίρρημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικός, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικός, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς,
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς,
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N.G.D.A.	Dual. N.A.G.D.	Plural. N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν;	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς,
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἅ, αἷν,	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς,
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις sunt decem; quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas; ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας. Gen. τοῦ Αἰνείου. Dat. τῷ Αἰνείᾳ. Acc. τὸν Αἰνείαν Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Plur Nom. οἱ Αἰνεῖαι. Gen. τῶν Αἰνειῶν. Dat. τοῖς Αἰνείαις. Acc. τοὺς Αἰνείας. Voc ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης. Gen. τοῦ Χρύσου. Dat. τῷ Χρύσῃ. Acc. τὸν Χρύσην. Voc. ὦ Χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσα. Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν. Voc. ὦ Χρύσα.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι. Gen. τῶν Χρυσῶν. Dat τοῖς Χρύσαις. Acc. τοὺς Χρύσας. Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτής, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ. Dat. τῷ κριτῇ. Acc. τὸν κριτήν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά. Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural.

* α et η generis fœminini.

Sing.

N. V.	G.	D.	Ac.	V.
ας	ου	ῃ. ᾳ	αν	α
ης				
α	ης	[illegible]	ην	η
η	ας			

Dual.

N. A. V.	G. D.
α.	αιν.

Plur.

N. V.	G.	D.	A.
αι	ῶν.	αις.	ας.

Plur. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In prima autem ~~& secunda~~ declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in ~~quatuor~~ duabus primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητιέτης consiliarius.
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha.
- Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero.

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. in relliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ. Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Secunda

~~Tertia~~ Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Plural. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

1

Sing.

N.	G.	D.	Ac.	V.
ος / ον	ου	ῳ	ον	ε / ον

Dualit.

N. A. V.	G. D.
ω	οιν

Plural.

N. V.	G.	D.	A.
οι / α	ων	οις	ους / α

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertia Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc Voc τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι *pro* ἄστροις, σαββάσι *pro* σαββάτοις: *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔει *pro* ἔειον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στρατόφι *pro* στρατός, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν, Voc. ὦ μενέλεω.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.

Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen: τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεῳς, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Atho mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Tertia

~~Quinta~~ Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πιτὰν, Gen. τοῦ πιτᾶνος, Dat. τῷ πιτᾶνι, Acc. τὸν πιτᾶνα, Voc. ὦ πιτάν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ πιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πιτάνοιν, Voc. ὦ πιτᾶνε.

Plur. Nom. οἱ πιτᾶνες, Gen. τῶν πιτάνων, Dat. τοῖς πιτᾶσι, Acc. τοὺς πιτᾶνας, Voc. ὦ πιτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα. Voc. ὦ σώματα.

Accu-

S. N. ὁ πατὴρ. Gen. τοῦ πατέρος. Syn. πατρός
D. τῷ πατέρι, Syn. πατρί. Ac. τὸν πατέρα.
V. ὦ πάτερ. D. N. A. V. τὼ πατέρε, πατρε
G. D. τοῖν πατέροιν, Syn. πάτροιν.
P. N. V. οἱ πατέρες, πάτρες. Gen. τῶν
πατέρων, πάτρων. D. τοῖς πατράσι.
Ac. τοὺς πατέρας.

	N. V.	G.	D.	Ac.
Sin.	α, ι, υ, ω,			α
	ν, ρ, σ, ξ, ψ	ος	ι	ν
	N. A. V.	G. D.		
Dua.	ε	οιν		
	N. V.	G.	D.	Ac.
Plur.	ες	ων	σι	ας.

Pure in genitivo declinantur quæ vocalem vel diphthongum ante ος habent. ut βότρυος.

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur:

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς advena, τὸν νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν· βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed ποῦς pes habet πόδα, & ὀδοὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur:

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν tener: ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii, ποῦ ubi, & ὁδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελεδὼν, cura, μελεδόνοφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τοῦ αἴαν pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαῒ pro δαΐδι, pugnæ: παράκοιτι pro παρακοίτιδι, uxori: τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus et verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος. *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος. *mel.*
υ. γόνυ, υος. *genu.*
τὸ ἄστυ, εος. *urbs.*
ω. ἡ λητὼ, όος. *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος. *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος. *quod verberaverit.*

εν. τὸ τέρεν, ενος. *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος. *gratiosum.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος. *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος. *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος. *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος. *majus.*
τὸ τύπτον, οντος. *verberans.*

υν. τὸ

Dat. singul. { αντι, εντι, οντι } facit dat. plur. in

ασι. τύψαντι. τύψασι

εισι. τιθέντι. τιθεῖσι

ουσι. λέοντι. λέουσι.

ουν. τὸ δίπουν, οδος. *bipes.*
τὸ τυπτοῦν, οῦντος. *verberaturum.*
υν. ὁ μόσυν, υνος. *turris.*
τὸ ζευγνῦν, νῦντος. *jungens.*
ων. ὁ κλῶν, ωνός. *ramus.*
ἡ χελιδὼν, όνος. *hirundo.*
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος. *Xenophon*
ὁ δράκων, οντος. *draco.*
ξ. ὁ θώραξ, ακος. *thorax.*
ὁ ἄναξ, ακτος. *rex.*
ὁ ἅρπαξ, αγος. *rapax.*
ἡ θρὶξ, τριχός. *capillus.*
ἡ πτέρυξ, υγος. *ala.*
ὁ ὄνυξ, υχος. *unguis.*
ἡ ἀλώπηξ, εκος. *vulpes.*
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος. *uxor.*
τὸ ἧπαρ, ατος. *hepar.*
ὁ φθεὶρ, ειρός. *pediculus.*
ἡ χεὶρ, χειρός. *manus.*
ηρ. ὁ σὴρ, ηρός. *vermis.*
ὁ σωτὴρ, ῆρος. *servator.*
ὁ αἰθὴρ, έρος. *æther.*
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρός. *vir.*
ορ. τὸ ἦτορ, ορος. *cor.*
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος. *testis.*
ωρ. ὁ φῶρ, ωρός. *fur.*
ὁ Ἕκτωρ, ορος. *Hector.*
τὸ ὕδωρ, ατος. *aqua.*
ας. ὁ Αἴας, αντος. *Ajax.*
ὁ μέλας, ανος. *niger.*
ἡ μονὰς, άδος. *unitas.*
τὸ γῆρας, ατος. *senectus.*
αις. ἡ δαὶς, αιτός. *convivium.*
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδός. *puer, puella.*
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel ηὸς. *navis*

εις. ὁ κτεὶς, ενός. *pecten.*
ὁ χαρίεις, εντος. *gratus.*
ἡ κλεὶς, ειδός. *clavis.*
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος. *rex.*
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος. *vestis.*
ὁ τιμῆς, ῆντος *honoratus.*
ὁ Κλήμης, εντος. *Clemens.*
ὁ Δημοσθένης, εος. *Demosthenes.*
ις. ὁ ὄφις, ιος. *serpens.*
ὁ Πάρις, ιδος. *Paris.*
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. *avis.*
ος. τὸ τεῖχος, εος. *murus.*
τὸ τετυφὸς, ότος. *verberans.*
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οός. *bos.*
ὁ πλακοῦς, οῦντος. *placenta.*
ὁ ὀδοὺς, όντος. *dens.*
ὁ ποὺς, οδός. *pes.*
τὸ οὖς, ωτός. *auris.*
υς. ὁ μῦς, μυός. *mus.*
ὁ πέλεκυς, εος. *securis.*
ἡ χλαμὺς, ύδος. *Chlamys.*
ὁ ζευγνὺς, ύντος. *jungens.*
ἡ κόρυς, υθος & υος. *galea.*
ως. ὁ γέλως, ωτος. *risus.*
ἡ αἰδὼς, όος. *pudor.*
ὁ Τρὼς, ωός. *Trojanus.*
λς. ὁ ἅλς, ἁλός. *sal.*
ἡ ἅλς, ἁλός. *mare.*
νς. ἡ ἕλμινς, νθος. *tinea.*
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρος. *beatus.*
ψ. ὁ ὢψ, πός. *vultus.*
ὁ Ἄραψ, βος. *Arabs.*
ἡ κατῆλιψ, φος. *scala.*

Quinqu

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους. Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη. Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, νη. Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοσθένεε, νη.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις. Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις. Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους. Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν. Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η. Gen. τῶν τειχέων, ῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθές. Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς. Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ. Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθές. Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ. Gen. Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

S.

N. V. ης, ες, ος. G. εος, ους. D. εϊ, ει. Ac. εα, η. ες, ος

D.

N. A. V. εε, η. G. D. εοιν, οιν.

P.

N. εες, εις G. εων, ων. D. εσι. A. εας, εις.
V. εα, η   εα, η.

S.

N. 15 G. 105. D. 11 A. 1v. V. 1.

D.

N. A. V. 1z. G. D. 101v.

8.

N. { 1zs, 15 ; V. { 1α, 1 G. 1ωv. D. 107. A. { 1αs, 15, 1α, 1.

Plural Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ, Voc. ὦ ἀληθέες εῖς, & neut. ἀληθέα ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur:* ut ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Ariſtophanes: ὁ ἑπταέτης, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in Accuſativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυής, *ingenioſus, Accuſ.* τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes: ις. maſculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις ſerpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφει Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Tertia Declinatio.

Unicam habet terminationem, generis maſculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.

Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος:

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς *mens*; ῥόος ῥοῦς *fluxus*; πλόος πλοῦς *navigatio*; ἁπλόος ἁπλοῦς *simplex*; διπλόος διπλοῦς *duplex*; σάος *salvus*, σῶς *Att.* & σῶν *Acc.*

2 χρυσοῦς *aureus*, ἀργυροῦς *argenteus*, χαλκοῦς *æreus*, à nominibus in έος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος. πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, *placenta*.

4. ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις *honoratus*.

5 *In* ης *circumflexa, ut* κῆρ κῆρος, à κέαρ, *cor*; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, *puer*.

6 ὁ μωσῆς, τοῦ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, *Oedipus*. *Item* ὀστέον, *os ossis*, ὀστοῦν, *Gen.* έου, οῦ, *Dat.* έῳ, ῷ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 *Substantiva Barytona in* ις, *quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in* ις, *ut* ἐριννύες ἐριννῦς, *furiæ*.

2 *Imparisyllabica in* ους, *quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in* ους, *ut* βόες *boves*, βοῦς, *Dor.* βῶς.

3 *Adjectiva in* υς, *quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut* ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 *Comparativa quæ contrahuntur in Accus. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plurali, ut Accusat.* μείζονα, μείζοα, μείζω, *Nom.* μείζονες, μείζοες, μείζους, *Acc.* μείζονας, μείζοας, μείζους, *Voc.* τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμά, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμά, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα; *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus; τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- *Poëtica* in φι & φιν.
- *Similiter* βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantum unum est, ὦ τᾶν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺς φθοΐας, placentæ: ἄπλα pro ἄπινα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λῶν, λων ἀλλήλοις, αις, οις ἀλλήλους, λας, λα. τοῦ ἀρρὸς, τῷ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ sic diminutiva circumflexa in ῦς ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, Gen. τοῦ ῦ. Dat. τῷ ῦ, Acc. τὸν ῦν.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent. ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπτήμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος; γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Δὶϊ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile, κρᾶς, κρατὸς, κέρας, κέρατος, caput. Ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ὁ υἶις, τοῦ υἷιος, υἷος, filius. Ἡ ναῦς, νηῦς, navis. Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ μάκαρς, μακάρειος felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτις, μάρτυρ, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi

 λᾶος,

λᾶος. ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λάος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus. δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët δορί· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης.
  - *In* άδης, *cum nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In* ις *&* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηϛοείδης, Νηϛοείς: ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In* ίνη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ίνη *vel* ώνη, *ut* Ἀδράϛος, Ἀδράϛου, Ἀδραϛίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίου, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Diminu-

S.

N. V. εις, εσσα, εν. G. εντος, εσσης, εντος. D. εντι, εσση, εντι. Ac. εντα, εσσαν, εν.

D.

N. A. V. εντε, ἑσσα, εντε. G. D. ἑντοιν, ἑσσαιν, ἑντοιν.

P.

N. V. εντες, εσσαι, εντα. G. ἑντων, εσσῶν, ἑντων. D. ἑισι, ἑσσαις, ἑισι. Ac. εντας, εσσας, εντα.

S.

N. οῦς, ῆ, οῦν. G. οῦ, ῆς, οῦ. D. ῷ, ῇ, ῷ. Ac. οῦν, ῆν, οῦν. V. οῦ, ῆ, οῦν.

N. A. V. ῶ, ᾶ, ῶ. G. D. οῖν, αῖν, οῖν.

P. N. V. οἱ, αῖ, ᾶ. G. ῶν, ῶν, ῶν. D. ᾶις, οῖς. A. οῦς, ᾶς, ᾶ.

S.

N. ος, η/α, ον. G. ου, ης/ας, ου. D. ῳ, ῃ/ᾳ, ῳ.

A. ον, ην/αν, ον. V. ε, η/α, ον.

D.

N. A. V. ω, α, ω. G. D. οιν, αιν, οιν.

P.

N. V. οι, αι, α. G. ων, ῶν, ων. D. οις, αις, οις. Ac. ους, ας, α.

S.

N. V. ύς, εῖα, ύ. G. έος, είας, έος. D. έϊ, εία, έϊ. Ac. ύν, εῖαν, ύ.

D.

N. A. V. έε, εία, έε. G. D. έοιν, είαιν, έοιν.

P.

N. V. έες, εῖαι, έα. G. έων, ειῶν, έων. D. έσι, είαις, έσι. A. έας, είας, έα.

Diminutiva varias habent terminationes.

Masc. in { ων, μωρίων, stultulus. / αξ, λίθαξ, lapillulus. / σκ૪, νεανίσκ૪, juvenis. / λ૪, ναυτίλ૪, nautila. }

Fœm. in { ις, κρίωις, fonticulus. / σκη, παιδίσκη puellula. / νη, πολίχνη, urbecula. }

Neutra in { ιον, γνωμίδιον, sententiola, / πολίχνιον, urbecula. }

Possessiva terminantur in { κ૪, ut μουσικὸς, musicus, à μῦσα. / ι૪, ὐρανι૪, cœlestis, ab ὐρανός. / ν૪, ut ἀνθρώπιν૪, humanus, ab ἄνθρωπ૪. / ει૪, ut ἀνθρώπει૪, humanus, ab ἄνθρωπ૪. / ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθ૪. / ૪ purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ. }

Adjectiva.

Adjectiva in ૪ purum & ρ૪ faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγι૪, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδο૪, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλ૪, τηλικῦτ૪, τοσῦτ૪, τοιῦτ૪, & tria pronomina, ἐκεῖν૪, αὐτὸς, ἐκεῖν૪.

Adjectiva in { υς / εις / ους } formant fœmin. per { εια / εσσα / η } neutrum per { υ / εν / ουν }

ut { ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus. / χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus. / ἁπλῦς, ἁπλῆ, ἁπλῦν, simplex. }

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέ૪, Dat. πολέϊ, *Plural.* Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

 Adjecti-

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ους, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ουν, εν, ον }

ut {
ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix.
}

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος; quis. quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

S.

N. πολὺς, πολλὴ, πολύ. G. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ. D. πολλῷ, πολλῇ, πολλῷ. Ac. πολὺν, πολλὴν, πολύ.

D. Ac. πολλὼ, πολλὰ, πολλὼ. G. D. πολλοῖν, πολλαῖν, πολλοῖν.

P.

N. πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά. G. πολλῶν. D. πολλοῖς, πολλαῖς, πολλοῖς. Ac. πολλοὺς, πολλὰς, πολλά.

S.

N. V. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις καὶ τὸ εὔχαρι. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐχάριτος. D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὐχάριτι. Ac. τὸν καὶ τὴν εὔχαριν καὶ τὸ εὔχαρι.

D.

N. Ac. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ εὐχάριτε. G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν.

P.

N. V. οἱ καὶ αἱ εὐχάριτες καὶ τὰ εὐχάριτα. G. τῶν εὐχαρίτων. D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς εὐχάρισι. Ac. τοὺς καὶ τὰς εὐχάριτας καὶ τὰ εὐχάριτα.

S.

N. V. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀδάκρυος. D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀδάκρυϊ. Ac. τὸν καὶ τὴν ἄδακρυν καὶ τὸ ἄδακρυ.

D.

N. A. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀδάκρυε. G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

P.

N. V. οἱ καὶ αἱ ἀδάκρυες καὶ τὰ ἀδάκρυα. G. τῶν ἀδακρύων. D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀδάκρυσι. A. τοὺς καὶ τὰς ἀδάκρυας καὶ τὰ ἀδάκρυα.

ἑ.

Ν. υ. ὁ ϗ ἡ τέρην ϗ τὸ τέρεν. Γ. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ τέρενος. Δ. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ τέρενι. Α. τὸν ϗ τὴν τέρενα ϗ τὸ τέρεν.

δ.

Ν. α. υ. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ τέρενε. Γ. Δ. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν τερένοιν.

π.

Ν. υ. οἱ ϗ αἱ τέρενες ϗ τὰ τέρενα. Γ. τῶν τερένων. Δ. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς τέρεσι. Α. τοὺς ϗ τὰς τέρενας ϗ τὰ τέρενα.

ἑ.

Ν. υ. ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων ϗ τὸ εὔδαιμον. Γ. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ εὐδαίμονος. Δ. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ εὐδαίμονι. Α. τὸν ϗ τὴν εὐδαίμονα ϗ τὸ εὔδαιμον.

δ.

Ν. α. υ. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ εὐδαίμονε. Γ. Δ. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν εὐδαιμόνοιν.

πλ.

Ν. υ. οἱ ϗ αἱ εὐδαίμονες ϗ τὰ εὐδαίμονα. Γ. τῶν εὐδαιμόνων. Δ. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς εὐδαίμοσι. Α. τοὺς ϗ τὰς εὐδαίμονας ϗ τὰ εὐδαίμονα.

ἑ.

Ν. ὁ ϗ ἡ ἄδικος ϗ τὸ ἄδικον. Γ. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ ἀδίκου. Δ. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ ἀδίκῳ. Α. τὸν ϗ τὴν ϗ τὸ ἄδικον. υ. ὦ ἄδικε ϗ ὦ ἄδικον.

δ.

Ν. α. υ. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ ἀδίκω. Γ. Δ. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν ἀδίκοιν.

π.

Ν. υ. οἱ ϗ αἱ ~~ϗ τα~~ ἄδικοι ϗ τὰ ἄδικα. Γ. τῶν ἀδίκων. Δ. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς ἀδίκοις. Α. τοὺς ϗ τὰς ἀδίκους ϗ τὰ ἄδικα.

Ἑ.

Ν. Υ. ὁ ϗ ἡ πολύπους ϗ τὸ πολύπουν. Γ. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ πολύποδος. Δ. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ πολύποδι. Α. τὸν ϗ τὴν πολύποδα ϗ τὸ πολύπουν.

Δ.

Ν. Α. Υ. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ πολύποδε. Γ. Δ. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν πολυπόδοιν.

Π.

Ν. Υ. οἱ ϗ αἱ πολύποδες ϗ τὰ πολύποδα. Γ. τῶν πολυπόδων. Δ. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς πολύποσι. Α. τοὺς ϗ τὰς πολύποδας ϗ τὰ πολύποδα.

Ἑ.

Ν. ὁ ϗ ἡ τὶς ϗ τὸ τὶ. Γ. τοῦ ϗ τῆς ϗ τοῦ τινός. Δ. τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ τινί. Α. τὸν ϗ τὴν τινὰ ϗ τὸ τὶ..

Δ.

Ν. Α. τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ τινὲ Γ. Δ. τοῖν ϗ ταῖν ϗ τοῖν τινοῖν. ~~Π~~.

Π.

Ν. οἱ ϗ αἱ τινὲς ϗ τὰ τινά. Γ. τῶν τινῶν Δ. τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς τισὶ Α. τοὺς ϗ τὰς τινὰς ϗ τὰ τινά.

ἑ.

Ν. ν. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ. γ. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μάκαρος. δ. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ μάκαρι. α. τὸν καὶ τὴν μάκαρα καὶ τὸ μάκαρ.

Ν. α. ν. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ μάκαρε. γ. δ. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν μακάροιν.

π.

Ν. ν. οἱ καὶ αἱ μάκαρες καὶ τὰ μάκαρα. γ. τῶν μακάρων. δ. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς μάκαρσι. α. τοὺς καὶ τὰς μάκαρας καὶ τὰ μάκαρα.

ἑ.

Ν. ν. ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ. γ. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἅρπαγος. δ. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἅρπαγι. α. τὸν καὶ τὴν ἅρπαγα καὶ τὸ ἅρπαξ.

δ.

Ν. α. ν. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἅρπαγε. γ. δ. *τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἁρπάγοιν.* δ. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἅρπαξι. α. τοὺς καὶ τὰς ἅρπαγας καὶ τὰ ἅρπαγα.

*π.

* Ν. ν. αἱ καὶ αἱ ἅρπαγες καὶ τὰ ἅρπαγα. γ. τῶν ἁρπάγων. *

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo τρεῖς tres, τέσσαρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα, unus.
Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν, una.
Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν, unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἓξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεὶς viginti unus, εἰκοσιδύω viginto duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem πόσος, quotus, apte respondent, ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνναλος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus* τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, *&c.* χιλιοστὸς, *millesimus*, δισχιλιοστὸς, *bis millesimus*, *&c.* μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesimus*, *&c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, *&c. id est, erumpens, aut aliquid agens die 3, 4. &c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
ϑ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	
ιϛ 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιϑ. 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
πι 900	͵α 1000.						

Comparatio Nominum.

Adiectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, et superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερος & ἐστατος

ο̩ η̩ ζ λ ς
78356

ϡ̩
900000

ν̩ ι
9010

ἅγιος
ἁγιώτερος, ἁγιώτατος.

x
πονηρος
πονηρότερος, πονηρότατος.

τος· sed in ας per άντερος & άντατος; in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- εις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, gratiosus.
- ους, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος, & εὐρείων, εὐρύτατος & εὔριστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus Ἀγαθὸς Ἐσθλὸς Καλὸς	ἀμείνων melior,	Optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος:
	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος:
	λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	λῷστος.
	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος.	φέριστος & φέρτατος.
Malus Κακὸς	κακότερος, κακίων, χείρων, χερείων — pejor	κάκιστος, χείριστος — pessimus.
Parvus Μικρὸς	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων — minor	μικρότατος, Minimus. ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:

- Substantiva: ut
  - κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος.
  - κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- *Pronomen*: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum:
  - Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος.
  - Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia:
  - Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.
  - Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόῤῥω longè, ποῤῥώτερος, ποῤῥώτατος.
  - Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος.
  - Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- *Præpositiones*:
  - Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρώατος, πρῶτος.
- *Participium*:
  - Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

*P*ronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

*D*emonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

*C*omposita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
*D*ual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
*P*lural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

S. G. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. D. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ. A. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

S. G. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ. D. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ. A. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό.

Pl. G. ἑαυτῶν. D. ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς, ἑαυτοῖς. A. ἑαυτοὺς, ἑαυτὰς, ἑαυτά.

Thomas

Rindesorus

Kinlock loccius

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ sui

Sing. Nominativo caret, Gen. οὗ, οἷ, vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωῒν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμόν.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
νωΐτερος,	νωϊτέρα,	νωΐτερον.
σὸς vel τεὸς:	σὴ, τεὴ,	σὸν, τεόν.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον.
ἑὸς vel ὃς,	ἑὴ vel ἣ,	ἑὸν vel ὅν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτό.
ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν. τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt ~~tredecim, sex~~ undecim, quatuor Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis					
Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo.
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπληκα	Fingo.
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυκα	Fodio.
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, τίω Fut. τίσω; Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

Characteristica litera praecedit ω est

		Pr.	Fut. I	Perf.
Prima	π	τέρπω.	τέρψω.	τέτερφα.
	β	λείβω.	λείψω.	λέλειφα.
	φ	γράφω	γράψω.	γέγραφα.
	πτ	τύπτω.	πτ τύψω.	τέτυφα.
Secunda	κ	πλέκω	πλέξω.	πέπλεχα.
	γ	λέγω.	λέξω.	λέλεχα.
	χ	τρέχω	θρέξω.	τέτρεχα.
	κτ	τίκτω	τέξω.	τέτεχα.
	σσ	φράσσω	φράξω.	πέφραχα.
	ττ	ὀρύττω	ὀρύξω.	ὤρυχα.
	ζ	στηρίζω	στηρίξω.	ἐστήριχα.
Tertia	τ	ἀνύτω	ἀνύσω.	ἤνυκα.
	δ	ᾄδω	ᾄσω.	ᾖκα.
	θ	πλήθω	πλήσω.	πέπληκα.
	vocalis vel diphthongus ut τίω, βασιλεύω.			
Quarta	λ	ψάλλω	ψαλῶ.	ἔψαλκα.
	μ	νέμω	νεμῶ.	νενέμηκα.
	ν	φαίνω	φανῶ.	πέφαγκα.
	ρ	σπείρω	σπερῶ.	ἔσπαρκα.
	μν	τέμνω	τεμῶ.	τετέμηκα.

× Fut. I. — Perf.

τίσω, βασιλεύσω. — τέτικα, βεβασίλευκα

Praes. Terminationes.

S. ω, εις, ει. D. ετον, ετον.

P. ομεν, ετε, ουσι.

Imperf.

S. ον, ες, ε. D. ετον, έτην.

P. ομεν, ετε, ον.

Fut. I.

S. ω, εις, ει. D. ετον, ετον.

P. ομεν, ετε, ουσι.

Aor. I.

S. α, ας, ε. D. ατον, άτην.

P. αμεν, ατε, αν.

In Activo Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική.. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona Pluralis exit in μεν, prima dualis deest : cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda. -

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον·
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν. *Perfe-*

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveri*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modu

Perf.

S. α, ας, ε. D. ατον, ατον.
pl. αμεν, ατε, ασι.

Plusq.

S. ειν, εις, ει, D. ειτον, ειτην.
pl. ειμεν, ειτε, εισαν.

Aor. 2.

S. ον, ες, ε. D. ετον, ετην.
pl. ομεν, ετε, ον.

F. 2.

S. ῶ, εῖς, εῖ. D. εῖτον, εῖτον.
p. οῦμεν, εῖτε, οῦσι.

Imperat. praes. et imperf.

S. ε, έτω. D. ετον, έτων.
p. ετε, έτωσαν.

Aor. 1.

S. ον, άτω. D. ατον, άτων.
pl. ατε, άτωσαν.

Aor. 2.

S. ε, έτω. D. ετον, έτων.
p. ετε, έτωσαν.

Perf. et plusq.

S. ε, έτω. D. ετον, έτων.
p. ετε, έτωσαν.

Optat.

Praes. et Imperf.

S. οιμι, οις, οι. D. οιτον, οίτην.

P. οιμεν, οιτε, οιεν.

Eadem sunt terminationes f. primi, praeteriti et plusquam perfecti, et Aoristi secundi, ~~et futuri secundi~~.

F. 2.

S. οῖμι, οῖς, οῖ. D. οῖτον, οίτην.

P. οῖμεν, οῖτε, οῖεν.

Aor. I.

S. αιμι, αις, αι. D. αιτον, αίτην.

P. αιμεν, αιτε. αιεν.

Aor: Aeol.

S. εια, ειας, ειε. D. είατον, ειάτην.

P. είαμεν, είατε, ειαν.

Sub.

Praes. et Imperf.

S. ω, ῃς, ῃ. D. ητον, ητον.

P. ωμεν, ητε, ωσι.

Eadem sunt terminationes reliquorum temporum.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπτῃσι, pro τύπτῃ.*

Aoristus primus ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & imperf. τύπτειν·
Futurum primum, τύψειν·
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & plusquam. τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος·
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος·
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Infin.

Praes. Imp. F. 1. ειν.
Aor. 1. αι.
Praet. et plusq. εναι.
Aor. 2 et Fut. 2. ειν.

Part. praes. et Imperf. et F. 1.

S.

N. V. ων, ουσα, ον. G. οντος, ουσης, οντος. D. οντι, ουσῃ, οντι. Ac. οντα, ουσαν, ον.

D.

N. A. V. οντε, ουσα, οντε. G. D. όντοιν, ουσαιν, όντοιν.

P.

N. V. οντες, ουσαι, οντα. G. όντων, ουσῶν, όντων. D. ουσι, ουσαις, ουσι. Ac. οντας, ουσας, οντα.

Aor. 1.

S.

N. V. ας, ασα, αν. G. αντος, άσης, αντος. D. αντι, άσῃ, αντι. Ac. αντα, ασαν, αν.

D.

N. A. V. αντε, άσα, αντε. G. D. άντοιν, άσαιν, άντοιν.

P.

N. V. αντες, ασαι, αντα. G. άντων, ασῶν, άντων. D. ασι, άσαις, ασι. Ac. αντας, ασας, αντα.

Perf. et Plusq.

S.

N. V. ὼς, υῖα, ὸς. G. ότος, υίας, ότος. D. ότι, υία, ότι. Ac. ότα, υίαν, ὸς.

D.

N. Ac. V. ότε, υία, ότε. G. D. ότοιν, υίαιν, ότοιν.

P.

N. V. ότες, υῖαι, ότα. G. ότων, υιῶν, ότων. D. όσι, υίαις, όσι. Ac. ότας, υίας, ότα.

Aor. 2.

S.

N. V. ὼν, οῦσα, ὸν. G. όντος, ούσης, όντος. D. όντι, ούσῃ, όντι. Ac. όντα, οῦσαν, ὸν.

D.

N. A. V. όντε, ούσα, όντε. G. D. όντοιν, ούσαιν, όντοιν.

P.

N. V. όντες, οῦσαι, όντα. G. όντων, ουσῶν, όντων. D. οῦσι, ούσαις, οῦσι. Ac. όντας, ούσας, όντα.

F. 2.

S.

N. V. ῶν, οῦσα, οῦν. G. οῦντος, ούσης, οῦντος. D. οῦντι, ούσῃ, οῦντι. Ac. οῦντα, οῦσαν, οῦν.

D.

N. Ac. V. οῦντε, ούσα, οῦντε. G. D. ούντοιν, ούσαιν, ούντοιν.

P.

N. V. οῦντες, οῦσαι, οῦντα. G. ούντων, ουσῶν, ούντων. D. οῦσι, ούσαις, οῦσι. Ac. οῦντας, ούσας, οῦντα.

Perfectum & plusquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακώς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκώς
Plusq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Plusq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοών
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ; & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, αυ· αι mutatur in η, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles { Vocales { η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam. ι, ἰξάω, ἴξαον, visco aves capio. υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio. ω, ὠθω, ὦθον, impello.

Diphthongi { ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo. ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo. ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen & mutatur in ηυ, εὔχομαι, ηὐχόμην oro, orabam: & εἴδω, scio, plusquam perfectum, εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, spiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκύζω, traho: ἕρπω, ἑρπύζω, serpo: ἑστιάω, sto: ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio, excipio: ἕζω, sedeo: ἐάω, sino: ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: οἰκουρέω, domum custodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰστράω, concito: & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμȣ̃, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quàm in præterito, παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί. πρὸ autem sæpe contrahitur, ut προέχω, προὔχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, à κτ' & ἅπτομαι.

ἀντιβολέω.
ἐμμελέω.

Quædam autem ~~tertiæ~~ 2^dæ conjugationis in ζω faciunt futurum in σω, ut καλλωπίζω, καλλωπίσω.

Terminationes F. 2. 4æ Conj.
S. ῶ, εῖς, εῖ. D. εῖτον, εῖτον.
P. οῦμεν. εῖτε. οῦσι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπ7ε pro ἔτυπ7ε.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione		in
	Prima	ψω.
	Secunda	ξω.
	Tertia	σω.
	Quarta	σσω cum duplici σσ, & ττω cum duplici ττ in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta	λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
	Sexta	σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo: vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio, θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polyssyllabis quartæ conjugationis Atticè tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω. & κλείω, claudo, κλείσω, κλαξῶ, & κλασῶ.

Æoles efferunt Futurum in ρῶ *per* σῶ, *ut* ὄρω, *concito*, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpè abjiciunt σ, *ut* δήω *inveniam. pro* δήσω, *à* δέω. κλείω, *laudabo, pro* κλείσω· *&* κέω, *seu* κείω, *cubabo, pro* κέσω, *à* κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incerta significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ *excluditur, ut pro* ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα *à* χέω *fundo:* ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω *uro:* ἔσευσα, ἔσευα, *à* σεύω *moveo:* ἤλευα, *ab* ἀλεύω *vito*, ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. ~~Quarta ξω in~~ χα, & σω in κα. Quinta λῶ, ρῶ, ῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα. ~~Sexta σω in κα.~~	Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

vel σω vel 5 vel xl &c

χ et ω in κα.

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, ~~abjiciunt ν futuri in præterito~~, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα, μολύνω, contamino μεμόλυγκα. mutant νω in κα

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo : μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occido. κ cum ε

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo : ἐρείζω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, contendo : & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfect.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut:
  - δέρω, ἔδαρον, excorio. (ἔλεγον exci-, ἔβλεπον piun-, ἔφλεγον tur.)
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - βρώσω, ἔβραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in ~~quarta~~ secunda conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio:

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

φράζω, σω τάττω, ξω

ἔφραζον ἔταττον

ἔφραδον ἔταγον

Tempus presens et imperfectum eadem sunt in omnibus modis præter Indicativum, sicut et in participijs.

Nulla futura habent Imperativus et Subiunctivus.

Plusquamperfectum idem est cum perfecto.

Indicat. Terminationes.

Pres.

S. ομαι, η, εται. D. ομεθον, εσθον, εσθον.
P. ομεθα, εσθε, ονται.

Imperf.

S. όμην, ου, ετο. D. ομεθον, εσθον, έσθην.
P. όμεθα, εσθε, οντο.

~~Aor~~. 2. et 1.

S. ην, ης, η. D. ητον, ήτην
P. ημεν, ητε, ησαν.

Præt. hujus solius verbi.

S. μμαι, ψαι, ~~πται~~. D. μμεθον, φθον, φθον. P. μμεθα, φθε, μμένοι εισι.

~~* Fut.~~

tertiæ

Verba sextæ conjugationis* carent plerumq; Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

* quorum litera characteristica est vocalis vel diphthongus

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus, mutando terminationes temporum Indicativi in terminationes temporum modorum reliquorum, et abiiciendo augm. in Aoristis.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην·
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον·
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* Quatuor verba formant secundam personam in ει, βούλομαι, βούλει. ὄψομαι ὄψει. οἴομαι, οἴει. ἔσομαι, ἔσει & facta crasi εἶ.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο · *Verberatus eram*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην ·
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται · *Mox verbera-*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον · *bor, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus sum*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη · *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην ·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται *Verberatus fui*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον · *vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω · *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων ·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

S. τέτυψο, τετύφθω · *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων ·
P. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων ·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω · *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων ·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Plusq. perf. hujus solius verbi.
S. μμην, ψο, ~~το~~ πο. D. μμεθον, φθον, φθην.
P. μμεθα, φθε, μμένοι ἦσαν.

Paulò post fut. hujus solius verbi.
S. ψομαι, ψη, ψεται. D. ψομεθον, ψεσθον, ψεσθον. P. ψόμεθα, ψεσθε, ψονται.

Fut. I. et 2.
S. ήσομαι, ήση, ήσεται. D. ησόμεθον, ήσεσθον, ήσεσθον. P. ησόμεθα, ήσεσθε, ήσονται.

Imperat.
Praes. Imperf.
S. ου, έσθω. D. εσθον, έσθων. P. εσθε, έσθωσαν.
Perf. et Plusq.
S. ο, θω. ~~θον~~ D. θον, θων. P. θε, θωσαν.
Aor. I.
S. αι, τω. D. τον, των. P. τε, τωσαν.

Aor. 2.
S. θι, τω, D. τον, των. P. τε, τωσαν.

Optat.

Praes. et Imperf. F. 1. 2. Paul. post.

S. όιμην, οιο, οιτο. D. όιμεθον, οισθον, όισθην.
P. όιμεθα, οισθε, οιντο.

Perf. et Plusq.

S. μένος έιην, μένος έιης, μένος έιη.
D. μένω έιητον, μένω ειήτην.
P. μένοι έιημεν, μένοι έιητε, μένοι έιησαν.

Aor. 1 et 2.

S. έιην, έιης, έιη. D. έιητον, ειήτην.
Pl. έιημεν, έιητε, έιησαν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberaret*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο· *Mox verberarer.*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην·
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον· *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & plusquam perfectum ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ῇς, ῇ· *Si verberatus sim*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον· *vel essem.*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· *Si verberatus sim vel*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον· *fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & plusquam. τετύφθαι.
Aoristus primus, τυφθῆναι.
Aoristus secundus, τυπῆναι.
Futurum α, τυφθήσεσθαι.
Futurum β, τυπήσεσθαι.
Paulò post fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

Subj.

Praes. et Imperf.

S. ωμαι, ῃ, ηται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον.
P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Perf. et plusq.

S. μένος ὦ, μένος ῇς, μένος ῇ. D. μένω ἦτον, μένω ἦτον. P. μένοι ὦμεν, μένοι ἦτε, μένοι ὦσι.

Aor. 1. et 2.

S. ῶ, ῇς, ῇ. D. ῆτον, ῆτον. P. ῶμεν, ῆτε, ῶσι.

Infin.

Praes. et Imperf. — Perf. et plusq.
F. 1. et 2. et paulò post fut. — Aor. 1. et 2. αι.
Aor. 1. et 2. vel.

Partic.

Præs. Imperf. Fut. 1. et sec. Paul. post. Præt. et plusq.

Sing.

N. μενος, μένη, μενον. G. μένε, μένης, μένε. D. μένῳ, μένῃ, μένῳ. A. μενον, μένην, μενον. V. μενε, μένη, μενον.

Dual.

N. A. V. μένω, μένα, μένω. G. D. μένοιν, μέναιν, μένοιν.

Pl.

N. V. μενοι, μέναι, μενα. G. μένων, μενῶν, μένων. D. μένοις, μέναις, μένοις. A. μένες, μένας, μενα.

Aor. 1 et 2.

S.

N. V. εὶς, εῖσα, ὲν. G. έντος, είσης, έντος. D. έντι, είσῃ, έντι. A. έντα, εῖσαν, ὲν.

D.

N. Ac. V. έντε, είσα, έντε. G. D. έντοιν, είσαιν, έντοιν.

Pl.

N. V. έντες, εῖσαι, έντα. G. έντων, εισῶν, έντων. D. εῖσι, είσαις, εῖσι. A. έντας, εῖσας, έντα.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου· *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης·
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου· *Verberatus*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης·
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης·
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præf.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πείρου	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρόμην					
Aor. β.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	παρῶ	παρῆναι	παρείς
Fut. β.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	πέπαρμαι	πέπαρσο	πεπαρμένος εἴην	πεπαρμένος ὦ	πεπάρθαι	πεπαρμένος
Pluſq.	ἐπεπάρμην					
Paul.p.	πεπάρσομαι		πεπαρσοίμην		πεπάρσεσθαι	πεπαρσόμενος
Aor. α.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθείς
Fut. α.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Præt.

(1) S. σμαι, σαι, σται. D. σμεθον, σθον, σθον. P. σμεθα, σθε, σμένοι εἰσί.

(2) S. ημαι, ησαι, ηται. D. ημεθον, ησθον, ησθον. P. ήμεθα, ησθε, ημένοι εἰσί, vel ηνται.

S. ἔψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται. D. ἐψάλμεθον, ἔψαλθον, ἔψαλθον. P. ἐψάλμεθα, ἔψαλθε, ἐψαλμένοι εἰσί.

S. λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται. D. λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον. P. λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι εἰσί.

† nisi in verbis, quorum characteristica litera est vocalis vel diphthongus, nam ibi σαι mutatur in

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva quorum tria deducuntur ab Activa,
- Præsens.
- Præteritum.
- Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in σμαι, ut τέταχα, τέτασμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι· πέφαγκα, πέφαμμαι.
- Sexta: κα in σμαι, si penultima Præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusq. perfectum in secunda & tertia persona duali interferunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cum verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumque corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:
- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum } quæ adsumūt σ
- ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, convalui, } quæ adsumūt σ
- ἐσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
- εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum, } quæ cum paucis aliis mutāt η in ε
- ἠρέθην ab ἥρηται, sublatus sum, } quæ cum paucis aliis mutāt η in ε
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum, } quæ cum paucis aliis mutāt η in ε

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔςραμμαι, ἐςρέφθην & quæ abjecerunt ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.
Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, quæ per se passionem significant, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Plusq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουώς
Plus.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio temporum in voce Media:

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Pl. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ τυπῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυπῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπύμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπύμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι, φάγεται. & Poetica illa, βέομαι, ibo: νέομαι, per Crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα, pro γέγηκα: μάω, valde cupio, μήσω, μέμαα pro μέμηκα, unde participia γεγαὼς & γεγὼς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

{ πείθω, πέποιθα, persuadeo.
φαίνω, πέφηνα, appareo.
θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando servatur, ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima preteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & pluf.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Per.& pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò po.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf.& Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& pluf.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf.& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& pluf	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præt. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετροφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post		τετραψόμενος	

Verba circumflexa sive contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes:

Prima in έω	Fut. in	ήσω	Præt. in	ηκα
Secunda in άω		ήσω		ηκα
Tertia in όω		ώσω		ωκα

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in εύσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω specto, κοπιάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω, modo immediate præcedat vocalis, non consona; ut περάω transeo, γελάω rideo; & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω, etiam præcedente consona, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in ακα. Hæc tamen καίω vel κάω, uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δουπέω, δουπῶ, ἔδουπον, δέδουπα, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο, } contrahitur in { ει. ου. }

Si vocalis longa, aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, & άειν in ῆν, ut ὁράεις, ὁρῆς· ὁράει, ὁρῆ· ὁράειν, ὁρῆν· & Attici in his quatuor, ζῶ, ζῇς, ζῇ, vivo: πεινῶ, πεινῇς, πεινῇ, esurio: διψῶ, ῇς, ῇ, sitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, utor.

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν in αις, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κομόωντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πηάασθαι pro πηᾶσθαι.

In tertia conjugatione

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ου vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε.	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ᾶ, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ȣ	οέ, ȣ́		όε, ȣ̃	οέ, ȣ́		όε, ȣ̃	οέ, ȣ́

Optativus.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ		έοι, οῖ			έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ		άοι, ῷ τον	την		άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ		όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ		έη, ῆ			έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ		άη, ᾶ, τον	τον		άω, ῶ, μεν	άη ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ		όη, ῶ			όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Particip.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ȣ̃ντος	ποιέȣσα, ȣ̃σα	εȣ́σης, ȣ́σης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος; ῶντος	βοάȣσα, ῶσα	αȣ́σης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ȣ̃ντος	χρυσόȣσα, ȣ̃σα	οȣ́σης, ȣ́σης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ȣ̃	έη, ῆ	έε, εῖ	εό ȣ́μεθον	έε, εῖ	εό ȣ́	έε, εῖ	έον ȣ̃ν
2	βοάο, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ται
3	χρυσόο, ȣ̃	όη, οῖ	όε, ȣ̃	οό ȣ́μεθον	όε, ȣ̃	οό ȣ́	όε, ȣ̃	όον ȣ̃ν

Imperfectum.

	Sing.				Dual.					Plural.	
1	ἐποιεό, ȣ́	έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό	ȣ́	έε εῖ		εό	ȣ́	έε εῖ	έον ȣ̃ν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό	ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό	ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ȣ́	όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό	ȣ́	όε ȣ̃		οό	ȣ́	όε ȣ̃	όον ȣ̃ν

Perfect,

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	in Bary-
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	tonis.

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	έοι οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ῴμην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, σθον	ῴ, σθην	αοί ῴμεθα	άοι ῷ, σθε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

Perfectum optativi.

	Sing.				Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῇο	οιῇτο		οιήμεθον	οιῇσθον	οιήσθην	οιήμεθα	οιῇσθε	ῇν
2	βεβοήμην	βεβοῇο	οῇτο		οήμεθον	οῇσθον	οήσθην	οήμεθα	οῇσθε	ῇν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο		ώμεθον	ῷσθον	ώσθην	ώμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.				Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ		ώμεθον	ῆ	ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾶ, ται		ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ		ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 πεποιῶμαι | πεποιῇ | πεποιῆται
2 βεβοῶμαι | βεβοῇ | βεβοῆται } ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
3 κεχρυσῶμαι | κεχρυσῇ | κεχρυσῆται

Infinitivus.

Præs. } 1 { ποιέεσθαι, εῖσθαι } 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι } 3 χρυσόεσθαι, ῦσθαι
Perfect. } 1 { πεποιῆσθαι } 2 βεβοῆσθαι } 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος οῦ	μενος	
	2 βοαόμενος ῶ	μενος	μένη, μενον.
	3 χρυσοόμενος οῦ	μενος	

Verbum Medium.

Aoriſtus ptimus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subj.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in { έω, άω, όω, ύω } ut à { θέω, τίθημι, pono. στάω, ἵστημι, ſtatuo. δόω, δίδωμι, do. ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo. }

Fiunt verba in μι {
mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
præponendo reduplicationem. }

Reduplicatio est duplex.
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à ς, ut ςάω ἵςημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἕω ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	εσον	τον	μεν	τε	εῖ	σι
2	ἵςημι	ης	ησι	ατον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ȣ͂	
4	ζώννυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imper.

Imperfectum.

	Sing.			Dual.	Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε	τον, την	μεν, τε, σαν.
2	ἵστην	ης η	α		
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticè.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.
3 δέδωκα.

Pluſquam Perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἐτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1 τίθετι	ε	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
2 ἵσταθι	α			
3 δίδοθι	ο			
4 ζεύγνυθι	υ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην				εῖ
2 ἱσταίην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &		αῖ, εν.
3 διδοίην				οῖ

Aoristus β.

1 θείην 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ		ῆ
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον, ωμεν	ᾶ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ		ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ἀν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὀν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι			
2 ἵσταμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imper.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγνύμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aorist. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò post futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Perfect. & plusq. δέδοσο.

Optativus Præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	εἶ αἶ, ο, το οἶ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην 2 ἑσταίμην 3 δεδοίμην	εἶ αἶ, ο, το οἶ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῆ, ῇ.		
2 ἱςῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, σθον, σθον,	ώμεθα, σθε, νται.
3 διδῶ. ῷ, ῶ,		

Perfectum.

1 τεθῶ ῆ, ῇ	ῆσθον	ῆσθε
2 ἑςῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶσθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.
3 δεδῶ ῷ, ῶ	ῶσθον	ῶσθε

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστάμην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό		

In Optativo

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 θει	εἶ		
2 σταί . μην, αῖ, ο, το,		μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 δοί	οῖ		

In Subjunctivo

Aoristus secundus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 θῶ	ῆ, ῆ		
2 στῶ, μαι, ᾶ, ᾶ ται		ώμεθον, σθον, σθον	ώμεθα, σθε, ῶνται.
3 δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo — *Participia.*

Aor β.		Aor β.
1 θέ	1 θέ	
2 στά σθαι	2 στά	μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό	

Formatio temporum Verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθετι, ἵσταθι, δίδοθι.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· sed ἵστην, ἔστην,

ἔστην, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum, & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

	Sing	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἔῃ, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I.
	ἦμι Æ. ἐσσὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
			εἰμὲν P. ἐντὶ D.
Imp.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν At. I.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
	ἔα I. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσαν
	ἦ A. ἔησθα P.	Pleon. Pleon.	Systol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσσαν
	ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον, ἔστην	ἦν Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.		ἔσκον
	ἔιν P. ἔις P. ἔη P.	Poet.	Poet.
	ἤην A. ἔεις I. ἤην P.		

Plusq.	ἤμην, ἦσο, ἦτο,	ἤμεθον, ἦσθον, σθην,	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	όμεθα, εσθε, ονται.
	ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P.		ἔσσονται P.
	ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.		
	ἐσσοῦμαι D. ἔσει D. ἐσεῖται D.		
	ἔσεται I. ἐσσεῖται P.		
	ἔσσεται P.		

Imperativus.

Præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν.
	ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P.		ἔστων
	εἶ Cras. Po. ἤτω D.		Atticè

Optat.

P

Pr

In

Pe
Pl

Pe

Pl

Ac

Fu

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη || εἴητον, εἰήτην || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. || || εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο || &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ, | ἦτον, ἦτον, | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴῃς P. εἴῃ P. | εἴητον p. &c | εἴωμεν p. εἴητε p. εἴωσι A I.
ἔω I. ἔῃς, I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. | εἰόμεν Syſt. εἴωσι P.
ἦσθα Æ. ἦσι I. | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἷς. Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἷς vel εἶ, εἶσι. || ἴτον, ἴτον || ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ || ἶτον, ἴτην || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἤϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſ. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aoriſt, α. εἶσα inuſitatus, unde
3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν, 3. Plural.
inde verò ᾖσαν & ᾔϊσαν, Poet.
Per. Med. εἶα, εἶας, εἶε || εἴατον, εἴατον || εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει || ᾔειτον, ᾐείτην || ᾔειμεν. ᾔειτε, ᾔεισαν,
ᾔεα I. ᾖμεν, ᾖτε, ᾔεσαν At.
Aor. 2. ἴον, ἴες, ἴε || ἴετον, ἰέτην || ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ᾔιον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperativus.

Præs. Ἴθι, vel εἶ, ἴτω. || ἴτον, ἴτων. || ἴτε, ἴτωσαν.

Aor. β. ἴε & Cras. εἶ, solummodò in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ἰναι vel εἶν & ἰέναι in compositis.

Ἴμεν I. Ἴμεναι D. A.

Ἰέμεν I. Ἰέμεναι A. & D.

Ἴημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo ἀπιῶσιν in Subj. ἀπιέναι in Infinit.

Participium.

Ἰών, ἰοῦσα ἰόν, ut κιών & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι. || ἵετον, ἵετον. || ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι. ἱέασι I. ἱᾶσι A.

Imper. Ἵην, ἵης, ἵη. || ἵετον, ἱέτην. || ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν. Ἵεον, ἵουν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵει

Perf. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.

Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα. Att.

Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. || ἕτον, ἕτην. || ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἵεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aor. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. β. ὧ, ᾗς, ᾗ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵ

Infinit

Infinitivus.

Præs. Ἰέναι. Perf. εἱκέναι. Aor. β. εἷναι.
Ἰέμεναι D. ἕμεναι A. D.
Ἴεμεν I. ἕμεν I.

Participium.

Præs. Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἱκὼς, ῦια, ός. Aor. β. εἵς, εἷσα, ἕν.

Vox Passiva. Indicativus.

Præs. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται, εἵμεθον, εἷσθον, σθον, εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται
ἕαται A.
Plusq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. || Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι. || Aor. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Ἑμην, ἕσο, ἕο, & οὗ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præs. Ἑσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οὗ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præs. Ἐὰν ὧμαι, ᾗ, ἧται.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἑμένος,

Ἵημι, Concupisco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ἡμαι, Sedeo.

Præs. Ἡμαι, ἧσαι, ἧται, || ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον || ἥμεθα, ἧσθε ἧνται.
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ἡμην, ἧσω, ἧτο || ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην || ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion.
ἥατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperfect. ἐκαθήμην.
κάθηαι I. καθῆτο & καθῆστο.
κάθῃ, A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο. Systol. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, κεῖνται.
κέαται I. κείαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.
3. Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι | ἴσατον, ἴσατον | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
ἴσαμι D. ἴσατι D. | ἴσον, Sync. ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση. | ἴσατον, ἰσάτην ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω. || ἴσατον, σάτων || ἴσατε, ἰσάτωσαν
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι, & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.
Participium ἰσας, ἰσασα, ἰσαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἴσαμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσαμαι, σαι, &c.
ἐπίσῃ A. ἐπίσηαι I.

Imper. ἰσάμην, ἴσασο, ἴσατο. Comp. ἐπισάμην, ἐπίσασο, ατο.
ἠπισάμην A. ἐπίσαο I. & ἐπίσω A.

Imperat.

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίστω. Io. ἐπίστῳ Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι & ἕσσαι P. εἷται & εἷσται. Tertia P. εἷαται.

Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & εἷστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἑεσσάμην. Part. Ἑσσάμενος.

Φημί, Dico. *Indicativus.*

Præsens. φημί, φῄς, φησί, φατόν, φατόν, φαμέν, φατέ, φασί.
Φαμί D. φατί D. | φαντί & φατί D.

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, την, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor. β. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφητον, την, ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
φῆσθα Æ. ἔφαν & φάν B.
Φῆν, φῇς, φῇ & ἦν, ἦς, ἦ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖ, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Futur. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuisse.

Participium. Φάς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - σις, ut ποίησις, poësis.
  - σια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τὸς, ἀκυστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κὸς, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τὺς, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τεια, ὀρχήστεια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήειον, ποτήειον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in τέος, τέα, τέον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸν, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ανήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Αρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

thit. Infin. δεῖν oportere. Particip. δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε suffecit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili; ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κλάθω· έθω, ut τελέθω. ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

Εινω hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdissyll. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purũ desinunt, præcedente υ diphthongo, ut αὔξω

Quæ in δω si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro; ut à τελέω, τελείω, ἔτελδον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρέω, βρέσω, βρεσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiã connotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, ηὔξω, ηὖξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω. quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut μένω, μίμνω, ἔμμενον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω. γίνομαι, γίγνομαι. at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον.
Sicco	Ἄζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.
Frango	Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα inusitat, unde ἔαγα Att. & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἄδω, fut. ἄσω, aor. 1. ἦσα. Ἄδω placeo, præt. med. ἦδα & ἕαδα
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.
Eligo	Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ἥρημαι, aor. 1. ἡρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusit.
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι αἰσθοῦμαι, inusit.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.
Erro	Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.
Capior	Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.
Induco Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.
Aperio Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα. pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.
Lego Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.
Odio sum Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπηχθόμην ab ἀπεχθέομαι,
neo οῦμαι inusitato.
Admo- Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.
Renuo Ἀπαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo Ἀπολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo Ἀπαυράω, ῶ, aor 1. ἀπηύρα.
Placeo Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro Ἀτίζω, fut. ἀτίξω.
Ægrè fe-ro Ἄχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.
Tristor Ἄχω, præt. ἤκαχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην à βῆμι inusit.
Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip ὁ βιούς, à βίωμι.
Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Duco uxorem Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γεινοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, f. γήσω, pr. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην. à γενάομαι, inusit. pr. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.

Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.

Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαίω, fut. δαίσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίσμαι, aor. 2. ἐδάην.

Modeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2 ἔδακον à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor ἐδέησε, imperf. ἔδει vel ἔιδει, Infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι. præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην à δέεομαι. δεῦμαι.

Suscipio Δέχομαι, fut δέξομαι, præt δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω, δήσω. δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. δέδρα & ἀπέδρα.

Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio	Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.
Subeo	Δυώω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν.
Possum	Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. pass. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino	Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.
Cucurri	Εδραμον, à τρέχω, δεδράμημαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.
Edo	Εδω vel ἐσθίω, præt. ἐδήδοκα.
Volo	Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.
Solitus sum	Εθω, præt. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonasm. ω.
Excito	Εγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.
Infundo	Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα Æolicè.
Polliceor	Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.
Scio	Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, plusq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον. poët. ἴδον sine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.
Dixi	Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor 2. ab inusitato ἔπω.
Abigo	Ελαύνω, fut ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἤλακα, A. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.
Venio	Ερχομαι vel ἐλεύθω inusit fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2. ἤλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.
Operor	Εργάζομαι, per pass. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.
Facio	Εργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, plusq. ἐόργειν.
Facio	Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.
Dico	Ερέω, absolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

paſſ. εἴρημαι, aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθεὶς, imperf. act. εἶρον.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus ſum Ἔμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἴω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἔολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Ἔῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ, pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt pluſq. ab εἴω.

Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἠμύω, fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perſ. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον,

Pervenio

I

Pervenio Ἱκνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυν, imperf. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυῶτος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.
Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.
Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.
Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.
Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quasi à λέγχω, præt. act. λέλαχα, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.
Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.
Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.
Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.
Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.
Pugno Μάχομαι, fut μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit. aor. med. ἐμαχεσάμην.
Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.
Recordor Μιμνήσκω, fut μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.
Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.
Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.
Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

N

Nuo	Νέω, fut. νεύσω.
Pasco	Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo	Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.
Lacero	Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo	Οζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo	Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto	Οἴομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, in perf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro	Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo	Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo	Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo	Οφείλω, fut. ὠφειλήσω. & ὄφλω. ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino	Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo, vel Pereo	Ολλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὤλα, Atticè ὄλωλα, Aorist. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.
Video	Οράω, fut. ὄψομαι præt. ἑώρακα.
Moveo	Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior	Πάσχω, fut. πείσομαι à πένθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.
Acquiro	Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor	Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel fio	Πέλω, verbum poëticum, in perf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia persona ἐπέλετο. Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.
Extendo	Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde paſſ. præt. πέπλαμαι à πετάω inuſit.

Coquo Πέπτω, fut. πέψω, à verbo poëtic πέπτω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paſſivum πέπομαι à πόω πῶμι invſitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα: nam πράττω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. paſſ. ἐῤῥύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, aor. 2. paſſ ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, Præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. paſſ. ἔσβην à σβῆμι inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσευα, paſſ. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. paſſ. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo	Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.
Stillo	Στάζω, & σαλάζω, fut. σάξω & σαλάξω.
Gemo	Στένω & σενάζω, fut. σενάξω.
Pungo	Στίζω, fut. σίξω.
Privo	Στερίσκω, fut. σερήσω, præt. ἐσέρηκα.
Sterno	Στορεννύω & σορέννυμι, fut. σορέσω, aor. 1. ἐσόρεσα à σορέω.
Sterno	Στρωννύω & σρώννυμι, fut. σρώσω, aor. 1. ἔσρωσα.
Cohibeo	Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imperf. σχὲς, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo	Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.
Seco	Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον.
Fabrico	Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.
liquefacio	Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηχα.
Pario	Τίκτω, fut. τέξω, aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo	Τίνω vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero	Τιτρώσκω, ἐτίβωσκον, fut. βώσω, aor. 1. ἔβωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.
Perforo	Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.
Tolero	Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.
Nutrio	Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.
Curro	Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.
Timeo	Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo	Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sortior, Nanciscor	Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit	Ὕει, fut. ὕσει, aor. 1. ὖσεν.
Sustineo	Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.
Promitto	Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.
Dormito	Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, Fut. οἴσω ab οἴω, Præt. ἐνήνοχα, Aor 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ῦμαι, præt. med. πέφυγα, Aorist. 2. ἔφυγον.
Aio φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην à φθῆμι, participium φθάς.
tabesco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt med. ἔφθορα.
cruento Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φρίττω, fut. φρίξω, præt. πέφρικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
dehisco Χάσκω, fut. χανῦμαι, præt. med. κέχηνα, aorist. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aorist. 1 ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω. præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo Χωώω à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι fut. χώσω à χόω inusitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ωρσα ab ὀρύω, fut. ὀρύσω, aorist. 1. ὤρυσα, & per Sync. ὦρσα· vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est autem primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ, Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè: in ην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανουδεὶ, omninò, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq; ubivis. ἀει, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βου, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλος manifestus, ἀείδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in compositione privat, εὐ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ καὶ, & τε, que, ἠδὲ; poeticè, atque, καὶ μέντοι, atque, ἀλλὰ μὴν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ ἂν, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ, poeticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἂν, ἢν, καὶ. si; ὥστε, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπειδὴ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειδὰν, ἐπειδὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γοῦν, si saltem; εἰδ᾽ ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò, γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοιγε, μήτοιγε, nimirum, tamen; δέγε, δέπε, δέτοι, autem; δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν κἂν, εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ οὖν, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαροῦν, οὐκοῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideò, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἂν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, ῥα, θὴν, νυ, που, τοι, περ, πω, ἄρ, κὲν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim,

- Monosyllabæ sex,
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ex, ante consonantem;
  - ἐξ, ex, ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim,
  - ἀνὰ, *per,*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλάκι τοι κὴ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpè junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν τῶν δεῶν, *ex utrisq; falsis. Isoc.* δύω ποίει καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *ornata mulier*; Ἱππότα Νέστωρ, *eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος definentia ferè communiter accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut *μάγος τέχνη, ars magica, τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cùm Antecedente concordat genere, numero & persona: ut *χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ με τιμᾶτε, gratias ago pro honore, quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur, ut *χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis: Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς, *εἰς ᾅδου, ad inferos*, subaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut *μακάριος τῆς πίστεως, beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis; ut *τῆς ἀναιδείας, O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non raro fiunt Adverbia: ut *ὀξὺ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ ἀρχαῖα olim, μέτρια mediocriter, ἀλυπότατα lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut *δυσέρως τῆς δόξης, Gloriæ perditè cupidus; ἄπειρος πραγμάτων, rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut *ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodque animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quam, genitivum

vum adſciſcunt: ut Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patria.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός. *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut πατὴρ μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω, *ſum*, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtus, utrinque nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Obſervatio.

Verbo τυγχάνω eleganter poſtponitur participium ὢν cum alio nominativo: Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates eſt ſapiens.* Sin participium ſequatur, omittitur ὢν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Obſervatio.

Mutatur nominativus poſt verbum in genit. ut Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœſus eſt dives.*

Genitivus poſt Verbum.

Verba incipiendi, deſinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accuſandi, parcendi, privandi, abſtinendi, contemnendi, imperādi, fruendi, egendi, conſequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auſpicamur.*

Verba ſenſus gaudent genitivo, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſus accuſativum regunt.

Quibuſlibet verbis additur genitivus abſolutè ſumptus, ut ἐμοῦ διηγοῦντος, & Atticè Accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres ſequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum ſignificantem cauſam, aut inſtrumentum, aut modum actionis: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accuſativus poſt Verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſignificati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τε τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus; Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνακάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει; μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut λέγειν ἀγαθός, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum*, vel oratu; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mibi*. Sæpè regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut τόξων εὖ εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδών, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, id est, *summus Poeta*, pro Homero
- Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut τὰ ἔξω, externa; οἱ πέλας, vicini; τῷ πλησίον, vicino.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, περὶ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερέα. *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro substantivo: ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος· id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieq́;*: εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρετανvίαν.

Aliquando usurpant Adverbia
- in θι & σι pro in loco, οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χου & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*; πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum: ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, nnmerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignatiouis, genitivum post se recipiuunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem*.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: τῆς τύχης pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὔπω ante consonantes, οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter Imperfect ὤφειλον seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον sive ὄφελον sequente Infinitivo; ut Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*: sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio vel prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo jungitur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν *licet*, ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

"Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo,& aliquando Optativo & Subjunctivo : sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ *ob quod, propter quod*, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi, cum accipitur { συνηπκῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo. }

Ἄν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo.* Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio.*

Εἰς & ἐς Atticè accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo.*

Composita *in* cum accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio.*

Ἐξ sequenti vocali, sed ἐκ sequente consonante genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium.*

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo :* & idem significat quod ἔξω, *extra :* ut ἐκβάλλω, *ejicio.*

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo.*

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio.*

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ: officium, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; coram, πρὸς ἐπισκόπου; jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversum*, ut πρὸς Ρωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*; *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*; Contrarium, παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ, *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, id est, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoq;, παράνομος, *iniquus*. Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per*, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëticé cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*; *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*; *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρπᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*; *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*; *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo.* Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*; περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro*, poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*. *Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*: ἔπι pro ἔπεστι, *inest*, *adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *superest*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατ' γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur. x nisequatur Consona.

Adverbium οἴκοι domi, excipitur, nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεόν, θεοί, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, μακάρειος μακαρείων.

In quinta declinatione:

- Acutus in ultima recti, erit in penultimâ obliquorum, τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ σωτῆρος.
- Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τοῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν ὄντος, ὄντι; item genitivos, παίδων, Τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, φώτων, luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν: item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed τὶς indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

☞ Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

tra
ca

Dictiones encliticæ funt in

I
fer
in
de
cc
An
cer
dic
cc

Verbum ἐστὶ

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ; *Post præpositiones autem*, ἕνεκα *vel* εἵνεκα, *&* *disjunctionem* ἢ *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis, ποτὲ, ποθὲ, πού, πω, πώς, πῆ, indefinitis habentibus accentũ in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habẽt accentũ, & non inclinãt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κὲ, τε, explevivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones cum præcedens habet vel

- Acutũ in penultima, ut λόγος σου
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι

Verbum ἐστί

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionẽ, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, λόγος ἐστι, φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut ἑύρομεν pro ἑυρησάμην, *inveni*; ἐγέννατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαροί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα.

Met-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔπερθον, pro ἔπραθον, à πέρθω, *vasto*, ἔδραμον, pro ἔδαρμον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ 'μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ 'ταν, pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice vel amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντο.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*: pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut πάϊς pro παῖς, ἐΰφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possint pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentia Poëtica. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ρος & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est. Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη. Ionicum breve est in penultimis præteritorũ, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ,

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας *niger*: in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, Τιτᾶνος: præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum

breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

longũ est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*; corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & κνημῖδες passim apud Homerum.

I in-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ χέρνιψ, χέρνιϐος, pollubrum.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, μυὸς
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυϐος, Chalybs.

Excipiuntur γρὺψ γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas Verborum

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti; ut κρίνω, judico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas futurorum & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimam α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis precedit α. tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo pri-

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

'Ουκ ἀγαθόν· κῆρες ἢ παρεστήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq;, & in singulari Imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτων, ἵστασαν, ἕστασαν, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessar ò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*; ὀρμιά, *linea piscatoria.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινός, *vernus*; θερινός, *æstivus.*

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in σύνη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò facilius quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεληναία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vovativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poëtici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτάν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*; λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllaba χὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia & Pronomina aucta per Paragogen, ut νυνὶ, οὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔχειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῒν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ὄζιν

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληῒς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur:
- Τὺ & adverbia fictitia, ὖ, & χύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολλὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur { Circumflexa, νῦν, *nunc*, μῦν, &c. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto. Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*. Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυμι. }

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur { Κώμυς κώμυθος, *fasciculus*; ἄρκυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς. Participia in υς, ut ζευγνύς. Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps. }

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo ut in his, ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (id est, contractio vel correptio) cùm syllaba longa corripitur, ut

Φαίηκων μηδ' ἔτι φίλον Διὶ πατρὶ γένεσθαι.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut
Ζεῦ, τέλει γὰρ ὥραι, Pindar.
Hypercatalexis (id est superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαεινῷ ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut
οὐδ' ἀπῇθησεν υἱν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκλαῦσι θοραν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ; quæ omnes, quod ad terminationes partiũ orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singulares proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυν pro συν; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir; & contractionibus imprimis gaudent. }

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω seco. }

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α { pro η, φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves. }
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, musa; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
ᾶ pro υ, ut ἀλεῦμαι pro ἀλῦμαι, saliam.
οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα. }

Ex consonantibus, σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς, κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro ποτὲ & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puellula. & contra ο pro ω, ἔρος pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, bonas. }

Ex consonatibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro ἥλιος;

ἧλιος: atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles & Æschylus, in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	N. G. D. A.	N. G. V.	N. G. D. A.
Com	ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
	τοῖο, Ion. & Att.	τοιῒν, Ion.	τοὶ, Dor. τοῖσι I. A.P.
	τῶ & τεῦ, Dor.		τὼς, Dor.
	τέω, Poët.		
Com.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τὰ, ταῖν, τά.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
			τάων, Æ. τῆς & τῇσι, I.
			ταῖσι A. I. Æ.
Com.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
	τοῖο, Ion. & Att.	τοιῒν, Ion.	τάων, Æ. τοῖσι, I. A.P.
	τῶ & τεῦ, Dor.		
	τέω, Poët.		

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὣ, οἷν,	οἳ, ὧν, οἷς, οὕς.
	ὃ, P. ὅτου, ὅτῳ, A.		ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
	ὅτευ, D. ὅτεο, P.		
	ὁτέω, Ion.		
	ὅττεο, Æol.		
	τοῦ, τῷ, τὸ, I. D.		
Com.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἃ, αἷν,	αἳ, ὧν, αἷς, ἅς.
	τῆς, τῇ, τὴν, I.		
	ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

t,

e-
e,
s,
ut
n-

.P,
.

I,
E.

.P.

.

ting

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ȣ, ᾳ, αν, α,	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, αι.
	ης, ȣ, ῃ, ην, η,		

ης, εω, ῃ, ην, & εα, — ἐων, ῃς & ῃσι, εας, Ion.
ας, α, ᾳ, αν, — ᾶν, αῖσι, Dor.
αο, Æ. — άων, Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ης, ῃ, αν, α,	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, α.
	η, ην, η,		

η, ης, ῃ, ην, — ἐων, ῃς & ῃσι, I. P.
α, ας, ᾳ, αν, — ᾶν, αισι, Dor.
άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ȣ, ῳ, ον, ε,	ω, οιν,	οι, ων, οις, ȣς, οι, P.
	ον, ον,		α, α, α.

οιο, Ion. — οῖιν, Poet. — οισι, Ion.
ω, Dor. — ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως,	ω, ῳν,	ῳ, ων, ῳς, ως, ῳ.
	ων, ων,		ω, ω, ῳ.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio Simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ,		
	ω, ν, ρ, ος, ι, α,	ε, οιν,	ες, ων, σι, ας, ες.
	σ, ξ, ψ, ν,		α, ξι, α, α.
			ψι.

εσσι & εσι, Poet.
ευς in Masc. in ας, Æ.

Prima Declinatio Contractorum.

Sing.	Dual.	Plurol.
N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε.	εες, έων, εσι, εας, εες.
ες, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η,	εις, ῶν, εις, εις.
ος, ος, ος.		εα, εα, εα.
		η, η, η.

ας Æ. & D. ην At. ης At. εσι P.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ις, ιος, ιϊ, ιν, ι	ιε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ισι, ιας, ιες.
Neu. ι, ι, ι.		ια, ια, ια.
εος, εϊ, I. εως, ει, A.	εε, έοιν, εε, εες,	εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ Poët.	η, η, εις,	εις, εις, A.
ῖ, At. εως, εϊ, ει,	ιε, η, έων,	ιε, ια, η, ι, εα, η,	ια, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ.	έε, έοιν, έε,	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
ει.		εῖς, εις, εῖς.

ας Æ. έως, At. εὺς, At.

ῆος, ῆϊ, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poët. έσι, Poët.
ηος, Æ. ειος, Æ. ίος, B.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ὼ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ὼ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οἱ.
ὼς, ῦς, οῖ, ώ.		
ῶς, Æ. ῶν, Æol.		ες, *Metapl. apud Poet.*
ῦν, Ion.		
ῶ, At.		

Quinta

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, άτοιν, ατε	ατα, άτων, ασι, ατα, ατα
αος, αϊ,	αε, άοιν, αε,	αα, άων, αα, αα.
ως, ᾳ	α, ῷν, α,	α, ῶν α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἅμες ἄμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἔγων	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G.D.	Nom	Gen.	Dat.	Accus.
Com. Dor.	Σὺ Τὺ Τύγα Τών(η)	σοῦ σεῦ τεῦ τεοῖο	σοὶ τοὶ	σὲ τὲ τὶ	σφῷ ὔμμε	σφῷν	ὑμεῖς ὔμμες	ὑμῶν	ὑμῖν ὔμμιν ὔμμι	ὑμᾶς. ὔμμας
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν, τεῒν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὔμιν.	

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ȣ̃	Dat. οἷ	Acc. ἕ	N. A. σφὲ	G.D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen σφῶν	Dat. σφίσι	Accus σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		ἐῦ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῒν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* *μὶν pro ejus, ipsius, vel illius indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.*

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σὸν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὃς	ἣ	ὃν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, τοῦτο & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὁτοσὶ τουτοῒ, τουτονὶ, in neutro vero τουτοῒ, & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ; sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουῒ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut τοῦτο, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους; sic αὐτέη, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; σεαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε,		ομες, οντι, Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist 2. σκον, σκες, σκε, sine augmento I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c. σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At. à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

A

P

P

Fu

Pr

Pr

Ac

Ao

Pra

Ao

a.

Ao

Sing. Dual. Plural.

Aorist.α. α, ας, ε. ατον, άτην. αμεν, ατε, αν.
ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ. αμες, Dor. ασκον, Ion.
ασαν, Bœot.

Sing. Dual. Plural.

Præter. α, ας, ε. ατον, ατον. αμεν, ατε, ασι,
αμες, αντι. Dor.
αν, Bœot.
αα, αας, αε. άατον, άατον. άαμεν, άατε, άασι. I. in quibusd.

Sing. Dual. Plural.

Plusq. ειν, εις, ει, ειτον, είτην. ειμεν, ειτε, εισαν.
ήν, η, At. & Dor. ειμες, D. εσαν, A. & I.
εα, εε, Ion.

Sing. Dual. Plural.

Futur.β. ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι, ευ̃ντι, Dor.
έω, έεις, έει. έετον, έετον. έομεν, έετε, έȣσι. Ion.

Modus Imperativus.

Sing. Dual. Plural.

Præs. & ε, έτω. ετον, έτων. ετε, έτωσαν.
Præt. όντων, Att.
Aorist.α. ον, άτω. ατον, άτων. ατε, άτωσαν.
αντων, Att.
Aorist.β. ε, έτω. ετον, έτων, ετε, έτωσαν.
ον, Ion. όντων, Att.

Modus Optativus.

Præs. Præt. Sing. Dual. Plural.

Aor.β. fut. οιμι, οις, οι. οιτον, οίτην. οιμεν, οιτε, οιεν.
α. & β. οιμες, Dor.
Aor.α. αιμι, αις, αι. αιτον, αίτην. αιμεν, αιτε, αιεν.
εια. ειας, ειε, ειαμεν, ειατε, ειαν. Æ.
αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plural.

ω, ῃς, ῃ. || ητον, ητον. || ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I. ωμες, ωντι, D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. 6. & Fut. 6. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D
εν D. εν D.
έμμεναι P. *Participia.*

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, υῖα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. 6. ων, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. 6. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in Voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ευ D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. 6. ην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
Fut. 6. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται, || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, ται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το. || μεθον, σθον, σθην. || μεθα, σθε, το vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. || θητον, θήτην. || θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut.α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ου. έθω. || εσθον, έσθων. εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, Att.
ϑ, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut.
α. Fut. β & οίμην, οιο, οιτο || οίμεθον, οισθον σθην || οίμεθα, σθε, οιντο
pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησαν.
& β. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.
εἶμες, D.

Subjunctivus.

Præsens. ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωνται
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion..

Dialecti in Voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον. ασθον, άσθην. || άμεθα ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aor. β. όμην, ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Fut. α. ομαι, ῃ, εται || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
ῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Par. Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præf.1 έω, ῶ, εῖς, εῖ. || εῖτον, εῖτον. || ȣ̃μεν, εῖτε, ȣ̃σι.
Conjug. εὖμες, D. εῦντι & ȣ̃ντι. D. εὖντι. Æ.
Præf.2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον ῶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, άας, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præf.3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. || ȣ̃τον, ȣ̃τον. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣ̃σι.
ȣ̃μες, ȣ̃ντι. D.
Imperf.1. ȣν, εις, ει. || εῖτον, είτην. || ȣ̃μεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εῦν, Dor.
Imperf.2. αν, ας, α || ᾶτον, άτην. || ῶμεν, ᾶτε, αν.
ης, η, ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf.3. ȣν, ȣς, ȣ. || ȣ̃τον, ȣ́την. || ȣ̃μεν, ȣ̃τε, ȣν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præf.1. ει, είτω. || εῖτον, είτων. || εῖτε, είτωσαν.
όυντων, Att.
Præf.2. α, άτω. || ᾶτον, άτων. || ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poët. άντων, Att.
Præf.3. ȣ, ȣ́τω. || ȣ̃τον, ȣ́των. || ȣ̃τε, ȣ́τωσαν.

Optativus.

Præf.1. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præf.2. ῷμι, ῷς, ῷ. || ῷτον, ῴτην. || ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη, ῴητον, ῳήτην, ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præf.3. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οίητην, οίημεν, οίητε, οίησαν. A.
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præf.1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præ

Præf.2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι. Dor.
Præf.3. ῶ, οῖς, οῖ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præf.1 εῖν, έμεναι, Att εν, Dor. ῆν & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præf.2. ᾶν, άμεναι, At ῆν, Dor. αις, Æol. άαν, Po. ήμεναι, Po.
Præf.3. οῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν, Dor. όμμεναι, Po.

Desunt Voces, Passiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præf.1. ημι, ης, ησι. || ετον, ετον. || εμεν, ετε, εῖσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion. έντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον, ημεν, ητε, εντι, D.
Præf.2. ημι, ης, ησι. || ατον, ατον. || αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præf.3. ωμι, ως, ωσι. || οτον, οτον. || ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præf.4. υμι, υς, υσι. || υτον, υτον. || υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. || ετον, έτην. || εμεν, ετε, εσαν.
Aor.2 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ουν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η. || ατον, άτην. || αμεν, ατε, ασαν.
Aor.2.2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf.& ων, ως, ω. || οτον, ότην. || ομεν, οτε, οσαν.
Aor.2.3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. || υτον, ύτην. || υμεν, υτε, υσαν.
Aor.2.4. υσκον, &c. Ion.

Perf,2. ἕστακα, ἕστα I,
Aor.6.2. ἔστην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
στάσκον I. ἔσαν B.
Fut.α.2. στήσω, στασῶ.

Imperativus.

Præs. ετι vel εθι, vel ες, έτω. || ετον, έτων. || ετε, έτωσαν.
α. D.
η. Æ.P.
ει, ειτο. A.
Præs.2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs.3. οθι vel ος, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωσαν.
ου A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs.4. υθι, ύτω. || υτον, ύτων. || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In.1. είην, είης, είη. || είητον, ειήτην. || είημεν, είητε. είησαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εῖεν.
In.2. αίην, αίης, αίη || αίητον, αιήτην. || αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
In.3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη. Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs,1. ῶ, ῇ, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs.2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έης, &c. Ion.
Præs.3. ῶ, ῷς, ῷ, || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῷτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs.1. εναι Aorist.2.1. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs.2. άναι Aorist.2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Po
Pr

Pr

Pr
co

Pr
co

In

In

In

Pr

Pr

A

F

Perf. ἑστακέναι & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præs. 3. ὄναι. Aorist. 2. 3. οὖναι.
ὄμεναι A. & D. ὄμεναι A. D.
ὄμεν Ion. ὄμεν Ion.

Præs. 4. ῦναι.
ύμεναι A. D.
ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εται.
conjug. ῃ Att.
εαι Ion.

Præs. in 2. αμαι, ασαι, αται || άμεθον, ασθον, ασθον || άμεθα, ασθε, (ανται.
conjug. ῃ Att.
εαι I. έαται I.

Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.
ήμην, &c. Æ. εο I.
ευ D.
ου A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἱστέατο I.
αο I.
ω A.

Imperf. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. εσο έσθω.
ου A.
εο I.
ευ D.

Præs. in 2. ασο, άσθω:
ω A.
αο I.

Præs. in 3. οσο vel ου Att. όσθω.
οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 2. 1. έμην, εσο, ετο.
εο I.
ου A.
ευ D.

Aor. 2. 3. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Fut. α, 2, στήσομαι, στασεῦμαι D.

Imperat.

Imperativus.

Aorist 2. 1. εσο, έϑω. Aor. 2. 3. οσο, όϑω.
εο, I. ου, A.
ου. A.
ευ, D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet ϑεν & ϑε pro ϑεν & ϑε, & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπιϑεν, ὄπιϑεν, retro; βαβαιὰξ papæ, pro βαβαὶ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνϑαῦτα pro ἐνταῦϑα, hîc; ἀληϑέως pro ἀληϑῶς, &c. Ionicè; πόκα pro ποτὲ, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὶ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, si; ἔμπροσϑεν pro ἔμπροσϑεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε Doricé.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ, παραὶ *pro* παρὰ; καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ *Poëticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicè*.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα *pro* οὐδαμῶς, nequaquam; ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum*; *ut* κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulo, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπέως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum *Doricorum*, τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσϑεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica*.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per. I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

AἌζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκανος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα sive ἅβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili.

* Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuntio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora

Ἀγκὼν, ῶνος ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & sordidus sum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγείζο-

'Αγείζομαι, irritor.
"Αγρα, ἡ, captura, venatio.
'Αγρίυδον, τὸ, rete, seu reticulum.
'Αγχὶ sive ἀγχοῦ, propè juxta.
"Αγχω, strangulo, suffoco.
"Αγω, duco, affero, veho.
'Αγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
"Αγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
'Ακτὴ, ῆς, ἡ, litus.
'Ακτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
"Αξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
'Αγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
'Αγωνία, ἡ, certamen, angor, tractio.
'Αδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
"Αθλος, ὁ, certamen, labor.
*"Αεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
* 'Αεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
"Αει, i. ζήτει, quære, in Imperat.
'Αείδω. cano, carmine celebro.
"Αδω, canto.
"Αζα. ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
'Αζηὸς ἀΐζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
"Αγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
"Αγιος, sanctus.
* 'Αὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
* 'Αθήνη & 'Αθηνᾶ, & 'Αθηνάα, Minerva, quasi ἀθήλος, lacte non nutrita.
'Αθρέω, video, cerno, considero.
'Αθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἶ vel αἶ, hei, heu, eheu.
'Αιάζω, lugeo.
"Αιγλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
"Αιθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.
"Αιλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἷμος, dumus.
'Αιμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
'Αινὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
'Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ 'Αἴξ, caper.

Item

A
A
A
*A
A

A
'A

*A

*A

*A

*

A

A

'A
'A
A
A

A
A
'A

A

Item signum cœleste, avis.
Αἴολος, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
*Αρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam tecto, copulo.
*Αρσις, elevatio, sublatio, erectio.
*Αρσιχος, loculus, arcula, crumena.
*Αρτος, panis, ex αἴρω, offero.
* Αἶσα, parca, fatum, quasi, ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
Ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
*Αιτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro.
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
*Ακατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
*Ακος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies, summum incrementum.
*Ακανθα, spina.
*Ακανος & ἄκαινα, idem.
*Ακανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulatè recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι audio, intelligo.
*Ακρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator, gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus, & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

'Αλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
'Αληθὴς, verus.
'Αλὴς, sive ῾Αλὴς, condensus, confertus.
῞Αλις, satis, abundè.
῾Αλίσκω, capio.
'Αλκὴ, robur, vires.
'Αλλὰ, sed.
῎Αλλος, alius.
'Αλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.
'Αλάομαι, salio, salto.
῞Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ ῞Αλς, sal.
῞Αλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
῎Αλσος, εος, τὸ, lucus.
'Αλύται, lictores.
῎Αλφω vel 'Αλφάνω, invenio.
῎Αλφος, albus.
'Αλώπηξ, ἡ, vulpes.
῞Αμα, simul, unà, cum
῞Αμαξα, currus, plaustrum.
'Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
῎Αμη, falx messoria, etiã ligo.
* 'Αμάρα & 'Αμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
῾Αμαρτάνω, aberro, pecco; ex ῾Αμαρτέω.
'Αμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
'Αμείβω, muto, permuto, alterno & transeo:
'Αμέργω, exugo ex quo Μόργνυμι & 'Ομόργνυμι, abstergo, exprimo.
'Αμέλγω, mulgeo.
῞Αμιλλα, certamen, contentio.
῎Αμμος, ἡ, arena, Ψάμμος idem.
'Αμνὸς, agnus
'Αμόργη, herba quædam purpurea.
'Αμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
῎Αμπελος, ἡ, vitis, vinea.
῎Αμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus coma colliguntur: etiam rota.
'Αμυδρὸς, obscurus.
* 'Αμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
'Αμύνω, auxilior, defendo.
'Αμφὶ, circa.
῎Αν, si.
'Ανὰ, per, cum.
* 'Ανάγκη, necessitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
'Αναλίσκω, absumo.
* ῎Αναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.
* ῎Ανεμος, ventus, ab ἄω,
῎Ανθηρον, summitas, seu cacumen, & fluviorum labra seu aggeres.
'Ανέδην, quasi ἀναίδην, impu-

in
"Ανα
'Ανε
elis
'Ανέ
'Ανέ
re
*'A
p
'Ανή
*"A
q
"Ανθ
'Ανθ
*"A
ἀ
r
* A
'Αντ
'Αντ
'Αντ
'Αντ
"Αν
[illegible]
"Αντ
"Αντ
ci
'Αντ
O
"Ανα
"Ανα
'Αξ
"Αξ
"Αορ
"Απ
'Απ

impudenter, licenter.
῞Ἄνδ, fine, abſque.
Ἀνεψιὸς, conſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
* Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quod cito creſcat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, veſpa.
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
* Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, ſano.
Ἀντὰ, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἀντίος, adverſus, ex adverſo.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, ſentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.
Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύττω Orator, perficio, perago.
Ἄνω, ſupra, ſurſum.
Ἀνώγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo,
Ἀξίνη, aſcia, ſecuris.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἆορ, ρος, τὸ, enſis.
Ἅπαξ, ſemel.
Ἀπατάω, decipio, ſeduco.
Ἀπαυράω, eripio, auſero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἀπρὶξ, firmiter, ἀπὸ τοῦ πρίω.
Ἄρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandium accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, ſtrepitus.
Ἀράσσω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo ut Ἀμέλγω ῥάσσω, idem & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
Ἀργὸς, οῦ, albus, candidus.
Ἀργής, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.
Ἄρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro. permaneo.
Ἄρκιος, ſufficiens.

*"Αρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.
"Αρκυς, rete.
'Αρνέομαι, recuso, nego.
'Αρόω, ώσω, aro.
"Αρπη, falx.
"Αῤῥην, ἄρσην, mas.
"Αρνυμαι, capio, recipio.
'Αρτηρία, spiritus semita, arteria.
"Αρτι, modò, paulò ante.
'Αρχὴ, principium, exordium. Ὑπάρχω, initium do, sum.
"Αρω, apto, congruo.
"Αρθρον, artus, articulus.
'Αρτάω, appendo, suspendo.
"Αρτιος, integer, incolumis.
'Αρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
'Αρέσκω, placeo, amicum reddo, etiam placeo.
"Αρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
"Αρωμα, odoramentum, aroma.
'Ασελγὴς, έος, petulans, improbus.
"Ασις, ἡ, limus.
"Ασβολος, & ἀσβόλη, fuligo.
'Ασκέω, exerceo.
'Ασκὸς, utris, saccus.
'Ασπάζομαι, amplector, amplexor.

'Ασπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.
'Ασπίζω, defendo.
* 'Αστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.
"Αστυ, τὸ, urbs.
"Ασωτος, qui servari nequit.
'Αταλὸς, tener, de ætate.
'Ατάω, lædo, noceo.
'Ατάσθαλος, improbus.
"Ατη, noxa, damnum, clades.
'Ατρεκὴς, verus, certus.
"Ατος pro ἄατος, insatiabilis.
'Ατύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
'Αυγὴ, spendor, lux.
*"Αρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.
'Αυχὴν, ένος, cervix.
"Αυω & ἀΰω, clamo.
'Αφελὴς, έος, simplex, integer.
'Αφύω, haurio.
'Αφρὸς, spuma.
'Αφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
'Αχλὺς, caligo.
"Αχος, τὸ, dolor, mœror.
"Αω, flo, spiro.
'Αυλὸς, tibia.
'Αυλὴ, area, locus apertus.
*"Αυω, flo, splendeo, fulgeo, unde ἠὼς, aurora.

B
Ba
Ba
Ba
I
Ba
Ba
I
I
Ba
Ba
Ba
Ba
*
Ba
Ba
Ba
B
B
B
B
B
B
B

BA'ζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος. ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βὴξ, ἡ, tussis.
Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς. ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & Βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
 Βρόχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥότος, ὰ ῥοῆ, fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

Γαῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
 Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γένω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆν ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis. vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ᾽ ὑγροῦ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
 Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
 Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμα, seu γλήμη, idē quod λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γουνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γρίπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel ἀγρεὺς, piscator.
Γράω, ἐσθίω, comedo.
Γρῦ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.
Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco
* Γρώνη, taberna, ex γράω.
Γυα & γυῖα, arvum, via, fossa.
Γυῖον, membrum.
Γυιόω, membra frango.
Γυὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavus.
Ἐγγύη, sponsio ex promisso.
Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.
Δαίω & δαίομαι, divido.
δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.
δαῒς, ίδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω, à δήκω, mordeo.
Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam insit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δᾶνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθάνω, dormio, à δάρθω.
Δασὺς, densus, consitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, vero.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δέννος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sané: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutum, victus
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, έος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκερος, δίκρους, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοῖδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo,
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δόρξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δυνάω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poët. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

* E, He, dolentis adverbium. * Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

legiacum carmen.
'Ελελεῦ, acclamatio bellica.
῞Ε, se, pronomen.
* ῎Εαρ, ver: ab ἕω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
'Εάω, sino, permitto.
'Εγείρω, expergefacio, excito.
῎Εδω, edo.
῎Εσθω & ἐσθίω, idem.
῞Εζομαι, sedeo.
ἕζω, sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
'Εθέλω, volo.
* 'Εσθλὸς, bonus, quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, sponte malus.
῎Εθος, ἔθος, τὸ, mos, consuetudo.
Εἰ, si: ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἀΐς, ἀΐδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
Εἴκω, similis sum.
εἰκὼν, ἡ, imago.
ἕκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verso, volvo.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, sum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία una; ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, postea, deinde, tum.
'Εκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
ἔξω, extra, foras.
῞Εκαστος, quisque.
῾Εκάτερος, alteruter.
῾Εκατὸν, centum.
'Εκεῖνος, ille.
'Ελαία, olea, oliva.
'Ελαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
῎Ελαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
'Ελαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
῎Ελδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
'Ελέγχω, arguo.
῎Ελεος, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
'Ελεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
'Ελεύθερος, liber.
'Ελεύθω, venio.
'Ελέφας, elephas, ebur.
῞Ελη, calor solaris.
ἑλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho
Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
Ἑλώριον, idem.
Ἕλλην, Hellen illà quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo
Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët. in.
Ἔνθα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἔριον, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἕνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ῦ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, ῦ, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόθω, concutio, agito.
Ἑξῆς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτηδῆς, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον opus, factum, res. ἀργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde εἴργω, εἵργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐρίκω, idem.
Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ἔρευθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρ
ι
Ἐ
ο
Ἐρ
Ἐρ
τ
Ἐε
Ἐ
*
Ἐ
*
Ἐ
Ἐ
ο
α
ρ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
*
Ἐ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
Ἐ
ψ
-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
*Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
*Ἕρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
*Ἐτεὸς. verus; ex εἰμὶ sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
*Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Εὐθυμέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus, εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι induo.
Ἑανὸς, indutus, pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑ'ω & Ζώω, vivo.
*Ζὰς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à sono literæ ζ, *to seeth.*

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina subacta.

Ζωμὸς, jus, jus esculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἤ, Vel, aut, sive, an, quam.

Ἦ, certe, profecto.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, suavis, dulcis

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, εος, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.

Ἅδην, abunde, ad satietatem usque.

Ἄδω, satio, expleo.

Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos, unde ἄεδνος, id est, ἀπροικος, indotata.

Ἠθέω, colo, per colum mitto, sacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to strain liquor.*

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἥκιστος, minimus.

Ἤλιθα, frustra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

* Ἥλιος, sol: quasi δῆλος, clarus.

Ἠλύγη, id est, σκιά, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, mansuetus.

Ἦμος, quum, quando: cui respondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἠρέμα, quietè.

* Ἥρως, heros, semideus, ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥσσων, ἥττων, minor, usitatius in neutro genere ἧττον.

Ἥσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora; ab ἄω, splendeo.

Ἦχος, ὁ, sonus.

Θάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsū.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θάσσομαι, curro.
Θοὸς velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho, aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.

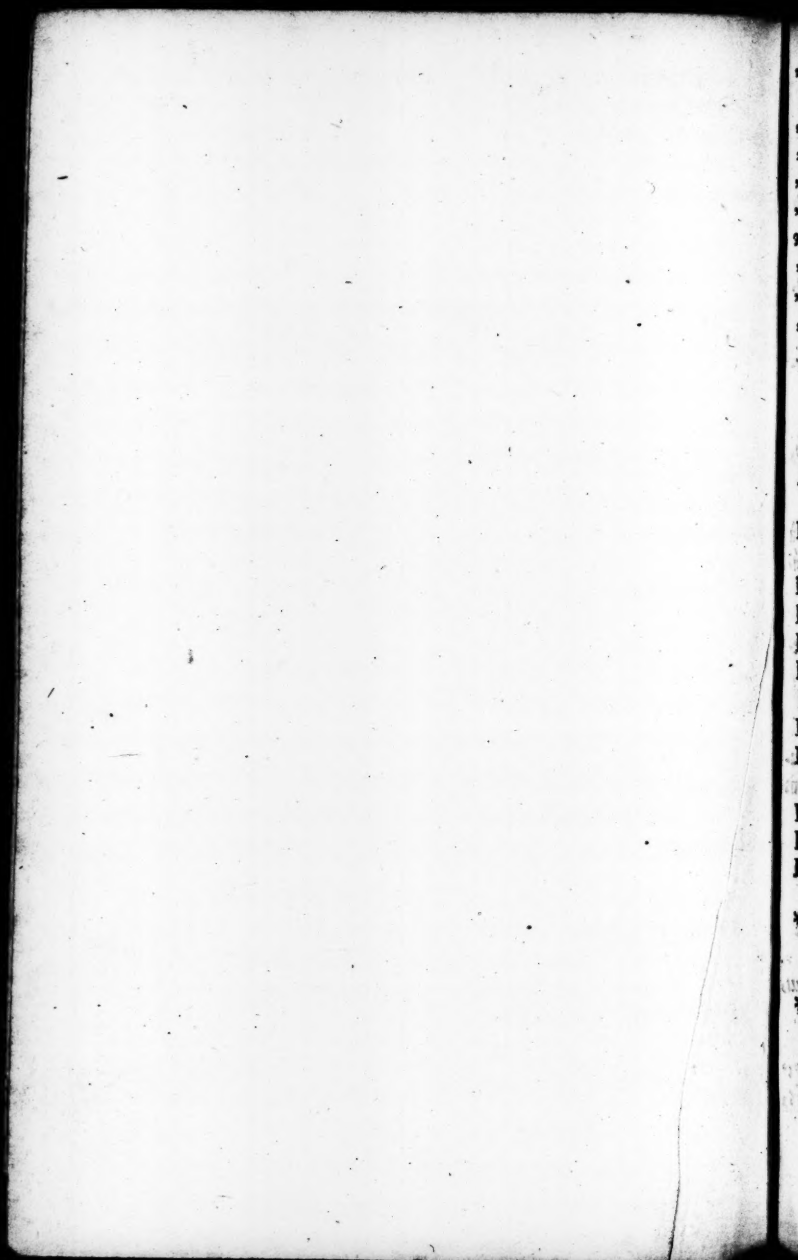
Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θαύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾷξ, θρῇξ, Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω & θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor irrideo.
Θώραξ thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
ἵημι, jaceo, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἰος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἐσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὼ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπτημι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἴπτω sive ἴπω, noceo, lædo.
ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπύω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
* Ἴσος vel ἶσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, ευς, dimidius.
Ἵστημι ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, ὁ, malus navis.

Ἰσχὺς

*Ἴχις, lumbus, unde ἰχίον, coxa.
Ἰχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
*Ἴτης, ε, temerarius, audax.
*Ἴυγξ, mulier venefica.
*Ἶφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
*Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis, & aquosa humiditas.

K

KΑ'ϐος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάϐη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
*Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
*Καλὸς & κάλως, ω, vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inusit.
Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, flaccesco, deficio.
Κάμπτω & κνάμπτω & γνάμπτω, flecto.
*Ἀγνάμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχις, alteri κερκὶς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus, in.
Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
Καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à Κεράω, misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.
Κέρκος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulto, abscondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κείω, κάω & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor : etiam κήρυξ, piscis, buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.
Κίβδης, lutum, ut πηλὸς.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, fastidio laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, cistula, capsula.
Κιχέω & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰων[illegible] κῶς[illegible]

κῶς columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδ©, ramus.
Κλάω, frango, & κολύω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
Κλῆρ©, ὁ καὶ ἡ, sors.
Κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
Κλόν©, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέ© & κλεῖ©, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληϊδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ῦ, flavus, rulilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανῦργ©, κακῦργ©, ςώμυλ©, λάλ©, ποδοσὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλ©, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανο©, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
κόλαξ, adulator, assentator.
Κολύω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνὸς, cumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compa cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλ©, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
κονέω, festino, curro.
διάκονος, minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρ©, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρ© vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορύνη, clava.

Κορυφὴ, vertex.
*Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo.
* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.
Κοτύλη, vas cavum, cavitas.
Κοῦφος, levis.
Κράδη, ramus ficulnus.
* Κραίνω, impero, & κραιαίνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κάρα.
Κρέας, τὸ, caro.
Κρέκω, pectine seu radio pulso.
Κρεμάω, suspendo.
Κρημνὸς, præcipitium.
Κρήνη, ης, fons.
Κρίζω, strideo.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.
Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.
Κρίνω, secerno, judico.
Κριὸς, aries, ovium gregis dux.
Κρόκη, trama, subtegmen.
κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.
κροκάλη, calculus litoralis.
κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.
Κρόνος, Saturnus.
Κρέω, pulso.
κρότος, pulsus.
κρόταφος, tempus, the temples of the head.
κρουνὸς, scatebra.
Κρύος, τὸ, frigus, rigor.
Κρύπτω, abscondo, abdo.
Κτάομαι, acquiro, comparo.
κτῆνος, τὸ, jumentum.
Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.
Κτίζω, condo, creo, fabrico.
Κτῶ, interficio.
Κύαμος, faba.
Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.
Κυβερνάω, guberno, navem rego.
Κύβος, tessera.
* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.
Κύδος, ὁ, convitium, probrum.
Κυέω & κύω, uterum gesto: osculor.
Κυκάω misceo.
κῦμα fluctus.
Κυλέω, volvo, voluto.
κύκλος, orbis, circulus.
Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.
* Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.
Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.
Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κῦφος,

κῦφ
vu
κυς
ſu
* Κῦ
rit
Κύρα
κυρ
Κυσὸ
Κύπ
ca
* Κύ
κύ
Κώδ
nc
Κῶλ
pe
Κωλ
Κῶμ
* Κώ
va
in
* Κω
cu
Κωμ
ca
m
*'
i
Κῶν
Κώπ
Κώρ
ac
Κὼς
Κωτ
Κωφ

κῦφος, gibbus, vas concavum.
κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turba, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ A, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λαβρὸς, nimium vorax, quasi λίαν βορὸς.
Λαγαρὸς, largus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὖς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ, καὶ ἡ, servus, serva: famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

Λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Ληΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἔιβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra; unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, à νω, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus: quod eum in obsonia immissum lingimus.

λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λευγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malos.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα, perpetravit, id est, non oblivíscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius oblivíscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λῆμαι, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιωδής

Λῆνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, ες, τὸ, lana.
* Λῆρος, vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valdè, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor. λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λέω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors, etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor pulverulentus, sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes: quasi λέμα, ex λέομαι, lavor.
λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Ἅλυσις, εος, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊςος & λῷςος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

MAζὸς, mamma.
Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαςδίω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

Μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάργος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασσάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso; etiam abstergo.

Μαγδὶς, pistor.

Μάζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

Μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

Μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδιάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

Μόρος, portio, fatum.

Μοῖρα, pars, sors, conditio.

Μέρος, εος, τὸ, pars.

Μέτρον, modus, mensura.

Μέριμνα, cura, sollicitudo.

Μερμαίρω & μερμήρω, curo anxiè, curiosè cogito.

Μέρδω, privo, & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio; consumo.

Μελ
ro.
Μέλ
'Α
n
Μελ
bo
Μέλ
Με
μέ
Μέλ
Μέλ
ca
Μέ
Μέ
Μὲ
Μέ
Μέ
q
ro
Με
Μέ
Με
Με
Με
v
Με
Μέ
Μὴ
Μῆ
Μῆ
fi
Μη
p
Μῆ
*
I

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.
Μέλει, imperson, curæ est.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
Μελίσσω, mellitum reddo, μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, cōqueror, accuso,
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehemēter.
Μέσσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχει vel μέχεις, usque ad.
Μὴ ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus arbor: malum, pomum.
Μῆλον ovis, pecus, malum.
* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μίμνω, maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδ@, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inusit, à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω. minuo.
Μιστύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μῖσ@, ε@, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægré.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
Μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum,
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, solus, unus, unicus.
Μορμῶ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, muſca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον, i. κύλλον, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, ἡ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύστρον & μυστίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.

Μυστήριον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολωύω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς & Atticè Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

Nαὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, αὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo; & paſco, administro.

νέμω

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νέον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo
* Νέφος, τὸ, nubes, nubula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοςῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆςις, jejunus, ex νὴς & σῖτος.
νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, ῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοςέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa; nova nupta etiam Nymphâ, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυςάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, έος, tardus, à νω, privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

ΞΑίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.
Ξουθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

OAρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: undè ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
*Ογκος, tumor, & moles.
*Ογκη, angulus, seu uncus: & magnitudo, amplitudo.
*Οδὸς, ἡ, via.
*'Οδὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
*'Οδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
'Οδύρομαι, ploro, gemo.
*Οζος, nodus, ramus arboris
*Οζω, oleo.
*Οθη, cura, ratio.
'Οθέω, & 'Οθαίω, curo.
Οἶ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
'Οϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἶ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος domus.
*Απροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
*Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
*Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
*Οκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, sive ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
'Οκλάζω, in genua procumbo.
*Οκνος, pigritia.
*Ολβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
'Ολίγος, paucus.
*Ολισθος, lapsus.
*Ολλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
'Ολολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
*Ολος, totus.
οὖλος, sanus; & crispus, item noxius.
* 'Ολοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῖος φύρομαι.
*Ολυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
'Ομαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
*Ομβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥοος, simul deflu-ens.

*Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis : &, idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ κὴ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, prosequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπηδέω, comitor.

*Ὄπις ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

Ὄπισθεν, à tergo.

Ὅπλον, armum, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando, ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.

ὢψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

* Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

ὀῤῥὸς, serum lactis.

ὄῤῥος, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus : etiam custos, inspector.

ὐρὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
οὗ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
Ὄσσα, vox, fama.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, ol facio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quasi ὁρανὸς, quod sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
οὖας, ατος, τὸ idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem : aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλάζω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & πάϊς, άϊδος, ὁ καὶ ἡ, puer vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, prius : idem quòd πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πήθομαι, patior, & ago, facio : etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Παταίσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.
*Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.
πατρωὸς, vitricus, πατρῷος, paternus.
Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, parvus.
Παύω, finem impono, deſiſtere facio.
Παχὺς, craſſus.
πάω, poſſideo, acquiro.
Πέδη, pedica, compedes.
*Πέδον, ſolum, terra, à πȣ̃ς, ποδὸς, pes.
Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.
Πείθω, perſuadeo.
Πίςις, fides.
Πέκω, pecto, carmino.
πόκος, vellus.
Πεῖνα, fames, eſuritio.
Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.
Πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.
πόρος, tranſitus, trajectus.
Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito, vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.
Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.
Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.
Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.
Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.
Πελάω & πελάζω, propinquo.
*Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.
Ἄπλατος & Ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.
Πέλακυς, ſecuris, bipennis.
Πελὸς, niger, fuſcus.
Πέλτη, ſcutum brevius.
Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.
Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.
πελώειος, ingens.
Πέμπω, mitto, mando.
Πομπὴ, miſſio, deductio.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.
Πενέω, ſum pauper, inops.
Πενία, πενίη, paupertas.
Πένθος, τὸ, luctus, mœror.
Πένω, πένομαι, ſtudiosè aliquid facio.
Πόνος, labor, ſtudium.
Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.
Πέπτω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς. illusio, contumelia: ut ὕβρεις.
Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πάθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκὶς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, στέαρ, seu, λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλάγιος, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio.

Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλέος & πλεῖος, plenus.

Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω impleo, repleo.

Πίμπλημι, idem.

Πλήρης εος, plenus.

Πλὴν, præterquam.

Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.

Πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ἡ later.

Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.

* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.

Πλυνω, lavo, de vestimentis, ut λέω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

Πνίγω, suffoco, strangulo.

* Πόθος, desiderium, à πείθω.

Πόα & ποίη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ago.

Ποικίλος, varius.

* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi in ποίη μένων.

Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.

Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam, quis.

οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.

* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verto, verso.

Πόλτος, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

Πολὺς, multus, numerosus.

* Πόντος, pontus, mare, à πόνος labor

Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρτις, vitulus, juvencus.

* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόσθη, ἀκροποσθιον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνι☉, venerandus, auguſtus, à πέτω, cado.
Πȣ̃ς, ποδὸς, pes.
Πρᾶ☉, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβευς, ε☉, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υ☉, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έ☉, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνȣ̃μαι.
Πρὶν, priùs, antè.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus,
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωῒ, manè.
πρῲ, idem.
Πρῶρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πταίρω & πλαίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτερὸν, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτωέω, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πὺξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus, etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖ☉, æquans ſeu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, ſpiſſe: etiam prudenter.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, ȣ̃ς, & πυθὼν, ῶν☉, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Janua, Ostium in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύκεις, nuncii, sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πυὸς, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πυὼν pus: πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, υρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρίον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

δίπυρος, qui secundò assatur.

πύργος, turris.

Πυρὴν ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpè de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

*Ῥάβδος, & ῥάβδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαίω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.
Ρέγχω vel ῥέγκω, sterto, factum per Onomatopœiam.
Ρέζω, facio, etiam sacrifico.
Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ρέμβη, vagatio, erratio.
Ρέπω, vergo, propendeo propriè de statera.
Ρόπαλον, clava.
Ρέω, fluo, etiam fundo.
Ρεῦμα, fluentum.
Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.
Ραθάμιγξ, gutta.
Ρόθος, undarum sonitus.
Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.
Ρινὸς, ȣ, ὁ κὶ ἡ pellis, corium.
Βροτὸς, mortalis.
Βρότος, sanies.
Ρίζα, ης, radix.
Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ρῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ρίνη, ης, lima.
Ρίπτω, projicio, præcipito.
Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.
Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*
Ράζω, & ῥοίζω, latro.
Ρȣσιος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.
Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.
Ρυθμὸς, numerus.
Ρύπος, τὸ, sordes.
Ρύπτω, sordes eluo.
Ρώω, confirmo.
Ρώμη, robur.
Ἔρρομαι, valeo.
Ρὼψ, ωπὸς, virgultum.
Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ

ΣΑ'λος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.
Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.
Σὰρξ, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifestus, perspicuus.
Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.
Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω & σειριάνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.
Σείω, concutio, quasso, agito,

σείω,

σείω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres, populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, σητὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίναπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo:
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω. salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλήω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

spicio, perpendo, visito.

Σκοπὸς, signum ad quod tela dirigunt sagittarii, scopus.

Σκέπτω, tego, operio.

Σκεῦ⊕, ε⊕, τὸ, vas, etiam instrumentum.

σκευάζω, instruo, orno.

Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut simili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens; & fingo, simulo; etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit; & σκῆπτρον, baculus, sceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, salto, exulto, subsilio.

Σκόλοψ, ὁ, Præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπι⊕, scorpius, à σκορπίζω, dispergo.

Σκότος ου, ὁ vel τὸ, ε⊕, tenebræ, caligo, sæpè de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

σκυθρωπάζω, sum vultu tetrico & mœsto, molestiam vultu simulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμν⊕, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, scutica.

Σκώληξ, ἡ, vermis.

Σκώπτω, cavillo, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, sive σμέω, adstergo.

Σμίλη, scalper, seu scalprum scalper incisorius.

Σμιλεύω, scalpello amputo.

Σμύχω, attero, absumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnosus.

Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, sapiens, prudens.

Σπάθη, rudes seu rudicula, gladius, ensis.

Σπανὸς, & σπάνι⊕, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte distentus sum.

Σπάρτος, sive σπάρτον, spartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulsum est.

Σπεῖρα, spira: ἕλιξ, linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.

Σπι-

Σπείρω, femino, fero.
Σπένδω, libo, facrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feftino.
σπουδὴ, feftinatio, ftudium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, vifcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & fimilia, quæ in cæfis victimis arufpices confiderabāt.
Σπλὴν, ἠνὸς, fplen, lien.
Σπόγγος, fpongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, fpondylus, vertebra, funt 24. offa quibus tota ἡ ῥάχις conftructa eft
Στάζω, ftillo.
σάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paffa.
Στάχυς, υος, fpica.
Στέαρ, τὸ, febum five fevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, fterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad fcopum tendo: tationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam ftirpes, ftirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inftruo, paro. & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguftus, arctus.
στένω, gemo, fpiro:
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, folidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimio.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ftigmata inuro.
Στίλβω, fplendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, ftrigil.
στλεγγίζω, ftrigili rado, feu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομαι, fcindo.
στόμαχος, ftomachus.
Στορέω, fterno, folo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, feu ftilla.
* Στρατὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵστασθαι, id eft, firmiter fto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

στραβὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper: item acutus. At στρῆνος, luxus, fastus, deliciæ, unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετὰ οἴστρου θεῖν viz. ad venerem, Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπειον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύππη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cũ, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕννις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem: vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio; pullo, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito

Σφῦρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

χάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleftus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικ⊙, i. σώζων τοῦ οἴκους.

T

TΑλάω, τλάω, τλῶ, suffero.

Τάλας, αν⊙, miser, ærumnosus.

Οἴμοι τάλας, heu mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμ⊙, παρθέν⊙, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus, condus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multum à terra assurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων superbus.

Τάπης, ητ⊙, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo:

Τάρβ⊙, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχ⊙, ου, vel ε⊙, ὁ, ἡ, vel τὸ, salsamentum.

Τάρχαι, inferiæ, justa, τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρ⊙, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόν⊙, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

τερέμων, ον⊙, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, βύσκω & τρύχω, βυχέω & βίβω, βώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχ⊙, τὸ, murus, mœnia, à τάσσω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλ⊙, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεὺς, έ⊙, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, struo.
Τυγχάνω, sum, consequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαρίλη synonyma sunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, sartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, servo, conservo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo. Aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum strues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, institutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, stercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quispiam.
Τίω, honoro, magni æstimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam census.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Iove è cœlo sub terram detrusi, à τιταίνω, ulciscor.
Τοῖχος, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax sum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, absurdus.
* Τράπεζα, mensa; quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, asper, confragosus, cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τῷ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, absumo.
τρίβος, ἡ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
θρέπτος, ου, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, curro, propero.

d,

o-
g-
à

ed
a.

u-

ns,

re-
di-

ix.
ſus,
vis.
iam
arit

s.
priè
con-

μιν;

'Αναδρομὴ, Sublatio in altum.
τρόχος, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.
Τρίζω, strido.
Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoq; superciliorum pili.
Τύμβος, bustum, sepulchrum.
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.
Τυρόω, & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.
Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.
Τυννὸς, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος, & τῦφος, fumus.
* τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis seu conviciis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

ΥΑ'κινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Υαλος & ὕελος, ὁ, vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.
* Υβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑπόβαρυς, admodum gravis.
Υγιὴς, έος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.
Υγρὸς, ὑγροῦ, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur, ξηρὸς, aridus, siccus.
Υδω, celebro, canto.
Υμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υιὸς, filius, natus.
Υλάω, ῶ, latro, de canibus.
Υλη, materia, sylva.
Υπὲρ, super, pro, per.
* Υπατος, Consul, quasi supremus.
* Υπνος, somnus, quasi λύπνος, quia solvit labores.
Υπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, posterior.
Υπόδρα, torvè, torvis oculis.
Υπτιος, supinus, resupinus.
Υφάω, & ὑφόω, texo.
Υψος, τὸ, altitudo, celsitudo.
Υω, pluo.
ὕδωρ, & ὕδος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρῶς, sudor.
ἵδος, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΑ'γω, φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.
Φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præsepe, stabulum.
Φαῦλος, vilis; etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, difficulter.
φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
Φάω & φάζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
Φέβομαι, fugio, metuo.
Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.
Φελλὸς, suber.

Φέναξ, impostor; etiam derisor.
Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.
* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aorist. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
'Εισφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φέγγομαι, loquor, vel sonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.
φθεὶρ, ρὸς, pediculus.
* φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.
* Φιάλη, παρὰ τὸ πιεῖν ἄλις, quasi πιάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella;

scella, capistrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
Φλύαρος, nugator.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena:
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & φράττω sepio, munio.
Φράγμα, sepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis sedes.
Φρονέω, mente sum præditus, sapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.
* Φροῦδος quasi πρόοδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
Φρυάττομαι fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde fucus Latinè: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
Φυλὴ, tribus.
Φύλλον, folium, frons frondis.
Φύρω, misceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, sufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.
Φύσις, enascentia, natura.
Φώγνύω & φώγνυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* Φωνὴ vox; quasi φῶς νοῦ, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φώρ, φωρὸς, sive φῶρος ου, speculator, explorator.
Φωριαμὸς, scrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

XA'ζω, vel potius, χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.
Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω, inusitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη. hiatus, oscitatio: etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.
χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.
Χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.
χάριτες, veneres.
Χαίτη, juba, propriè equi.
Χάλαζα, grando.
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλιξ, silex.
* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾷν ἦναι.
Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.
* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.
Χαμαὶ, humi, in terra.
Χαράσσω & Χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.
χάραξ, sulcus, fossa.
Χάρτης, charta, ex papyro.
Χατέω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungosus.
Χέζω, caco.
Χεζανδίκη, cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.
Χέλυς, ἡ, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.
Χέῤῥος sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper: & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.
Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.
Χοεὺς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, mensura liquidorum.
Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: etiam aqualis, vas aquarium.
Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χοῦν, educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χάζω, vel potius, χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.
Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω, inusitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη. hiatus, oscitatio : etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.
χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.
Χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia : etiam amicitia, beneficium, præmium.
χάριτες, veneres.
Χαίτη, juba, propriè equi.
Χάλαζα, grando.
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλιξ, silex.
* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾷν ἶνας.
Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.
* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.
Χαμαὶ, humi, in terra.
Χαράσσω & Χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.
χάραξ, sulcus, fossa.
Χάρτης, charta, ex papyro.
Χατέω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungosus.
Χέζω, caco.
Χεζανδίκη, cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.
Χέλυς, ἡ, testudo : & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.
Χέῤῥος sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper : & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.
Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.
Χοεὺς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, mensura liquidorum.
Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: etiam aqualis, vas aquarium.
Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χοῦν, educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χωύω, idem quod χέω.

Χύτρ☉ & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, ὄνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, undè Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σῦς, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτ☉, fœnum, herba, virens, à κείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέ☉, χρέυς, τὸ, & χρεῖ☉, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖ☉, utilis,

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία indigentia.

χρείω autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.

Χροία, color.

Χροίω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χρωίζω, idem.

Χρὼς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χροῦς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.

Χωρὶς, seorsum, separatim: etiam singulatim, unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΑ'ω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo. ψαίω, idem. ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, festino; & distraho, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, stilla, gutta, quod minutum fit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, susurrus.

* Ψωμὸς, frustum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo suffragium fertur; etiam ipsum suffragium.

Ψίαθος, ἡ, storea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠβὴ, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠςίζω, idem.

ὤςης, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

*Ὦμος, humerus, quasi ὑπομένων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

*Ὠὸν, ovum, quasi οἶον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus.

Ὤρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥςε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἵως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὦχρος, pallor.

Ὤχρα, coloris genus.

Ὠχράω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Mensium Græcorum.

QUod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza; aliis October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius; ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munychiæ fanũ, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τῶν θαργηλίων, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιροφορία festum celebrabatur, quo umbraculũ ex arce Athenis

Praes. Imp. Aor. 2.

Πλέκω. ἔπλεκον. ἔπλακον.
ω ον

πλέκομαι. ἐπλεκόμην. ἐπλάκην
ομαι ομην ην

Fut. 2.
ἐπλάκη πλακήσομαι
σομαι.

UM

nis
di

tic
ab
qu

pc

qu
T

μ
p
μ

c
c

f

c
c

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιὼν, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter βοηδρόμια, festū quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεχήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δέκα· tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiā ἐπὶ δεκάδι· utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετρὰς, πέμπτη, seu πεντὰς, & ita deinceps, nisi quod primi cujusq;

mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσταμένε & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένε, secunda, tertia; & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima: in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quasi in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γάρ	γάρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γου	γου	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δου	δου
αυ	αυ	γι	γι	δοῦ	δοῦ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δην	δην
γα	γα	γρι	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυν	γυν	δρ	δρ
γας	γας	γω	γω	δυ	δυ

Δουλεύω.

Ind.

Δουλεύω praes.
ἐδούλευον imperf.
δουλεύσω. F. 1.
ἐδούλευσα Aor. 1
δεδούλευκα Praet.
ἐδεδουλεύκειν Plusquamperf.
ἔδουλυον Aor. 2.
δουλυῶ F. 2.

Imperat.

Δούλευε Praes. et Imperf.
δούλευσον Aor. 1.
δοῦλυε. Aor. 2.
δεδούλευκε Praet. et Plusq.

Optat.

Δουλεύοιμι Praes. et Imperf.
δουλεύσοιμι Fut. 1.
δουλεύσαιμι Aor. 1.
δουλεύσεια Aor. 1 Æolic.
δεδουλεύκοιμι Praet. et Plusq.
δουλύοιμι Aor. 2.
δουλυοῖμι F. 2.

Subj.

Δουλεύω. Praes. et Imperf.
δουλεύσω Aor. 1.
δεδουλεύκω Praet. et Plusq.
δουλύω Aor. 2.

Infin.

Δουλεύειν Præs. et Imp.
δουλεῦσαι Aor. 1.
δουλεύσειν F. 1.
δεδουλευκέναι Præt. et Plusq.
δουλευεῖν Aor. 2.
δουλυεῖν F. 2.

Part.

Δουλεύων Præs. et Imp.
δουλεύσων F. 1.
δουλεύσας Aor. 1.
δεδουλευκώς Præt. et Plusq.
δουλυών Aor. 2.
δουλυῶν Fut. 2.

Καλλωπίζω · σω

δυν	δυν	μαι	μαι	πυ	πυ
δω	δω	μαν	μαν	πω	πω
ει	ει	μας	μας	ρα	ρα
εἶναι	εἶναι	μαυ	μαυ	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
ἐν	ἐν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σαρ	σαρ
ἐστι	ἐστι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ερ	ερ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μω	μω	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἷον	οἷον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρα	παρα	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καυ	καυ	περι	περι	σπ	σπ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	σπε	σπε
κν	κν	πν	πν	σπει	σπει
κο	κο	πο	πο	σπη	σπη
κρ	κρ	πρ	πρ	σπι	σπι
κυ	κυ	πρα	πρα	σπο	σπο
κω	κω	προ	προ	σπυ	σπυ
λλ	λλ	πρω	πρω	σπω	σπω
μα	μα	πτ	πτ	σσ	σσ

σσα	σχυ	ὑπερ
σσαι	σχυν	ὑπο
σσε	σχω	υς
σση	σω	υσι
σσι	τα	χα
σσο	ταν	χαι
σσυ	ται	χαν
σσω	ταῖς	χας
στ	τας	χαυ
στα	ταυ	χε
σταν	τε	χει
στας	τη	χη
σταυ	την	χην
στε	τὴν	χθ
στει	τῆς	χι
στη	τι	χν
στι	το	χο
στο	τὸν	χρ
στρ	τοῦ	χυ
στυ	τρ	χυν
στω	τρι	χω
συ	τρο	ψα
σχ	ττ	ψαν
σχα	τυ	ψας
σχε	τυν	ψαυ
σχει	τω	ψε
σχη	τῶ	ψει
σχην	τῶν	ψη
σχι	υι	ψι
σχο	υν	ψο
σχρ	ὑπ	ψω

FINIS.

κληρονομήκοσι

Κληρονομέω,
κληρονομέσω Fi F. 1. gnd. pl.
κληρονομήσω.

Περιῆγεν
ἄγω, ἦγον, ἦγον

Aor. 2. Περιῆγον, ες, ε. D. ετον, ετην. P.
Ind. ομεν, ετε, ον. Καθιζε, έτω, ετον
έτων. ετε, έτωσαν

καθίζω, σω, α
ἐκάθισας

S. N. V. καθίσας, ασα, αν. G. αντος, άσης
αντος. D. αντι, άσῃ, αντι. A. αντα,
ασαν, αν. D. N. A. V. αντε, άσα,
αντε. G. D. άντοιν, άσαιν, άντοιν.
P. N. V. αντες, ασαι, αντα. G. άντων
ασῶν, άντων. D. ασι, άσαις, ασι.
A. αντας, άσας, αντα.

Ὤχιζον, ὤχιζες, ὤχιζε, ὠχίζετον,

ὠχιζέτην, ὠχίζομεν, ὠχίζετε, ὤχιζον.